

Přehled zpráv

Kongresové centrum dostaví architekti z Katalánska	3
9.10.2017 Art + antiques ~ Strana 59 ~ Staveniště	
Vítězové dostavby Kongresového centra Praha: Cítili jsme, že projekt musí být odvážný	3
2.10.2017 euro.cz ~ Strana 0 ~ Praha	
Pardubice: Radní schválili výsledky soutěže pro Památník Zámeček	4
4.10.2017 parlamentnilisty.cz ~ Strana 0 ~	
Soutěž "chytrých" měst a obcí zná vítěze	5
3.10.2017 tyden.cz ~ Strana 0 ~ Domáci	
Rekonstrukce bytových domů mohou podražít o více než desetinu. Především kvůli přísnějším požárním předpisům	6
4.10.2017 iHNed.cz ~ Strana 0 ~	
Stavět svépomocí se budou moci všechny rodinné domy, i ty velké	7
11.10.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 56 ~ Příloha - Reality <i>Eva Moniová</i>	
Co se staví v Česku	8
5.10.2017 20:00 ČT 24 ~ Zpráva ~	
Rafaj: ÚOHS se zaměří na JŘBU	14
6.10.2017 ekonomicky-denik.cz ~ Strana 0 ~ Veřejné zakázky	
Festival světla SIGNAL předvede světelné statické, site-specific i interaktivní instalace a videomappingy	15
5.10.2017 bydlet.cz ~ Strana 0 ~ Tiskové zprávy	
Co chybí „kulturáku“? Náměstíčko	18
7.10.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 16 ~ Vysočina <i>Jaroslav Paclík</i>	
Na opravu špalíčku domů komunisté neměli, do náměstí posadili Prior	19
9.10.2017 jihlava.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Jihlava / Jihlava - zprávy <i>MF DNES, Jaroslav Paclík</i>	
Jak „dobrá“ byla architektura své doby vždy prověří až čas	21
5.10.2017 lidovky.cz ~ Strana 0 ~ Zprávy / Názory <i>TEREZIE JENISOVÁ, starostka Třeboně, KDU-ČSL</i>	
Další krok k nové radnici Prahy 7	22
5.10.2017 Náš region Praha ~ Strana 2 ~ Zpravodajství	
Město hledá tvář káznice	22
12.10.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 17 ~ Brno a jižní Morava <i>(ČTK)</i>	

Nemocnice mění tvář.....	22
6.10.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 19 ~ Kraj Plzeňský Jitka Šrámková	
Rekonstrukce vřídelní kolonády	23
2.10.2017 18:30TV Barrandov ~ Zpráva ~	
Park roku 2017: vítězem jsou Jiráskovy sady v Litoměřicích.....	24
9.10.2017 tyden.cz ~ Strana 0 ~ Ostatní ČTK	
Spor o sportovní halu jde k soudu. Budějovice chtějí zpět 750 tisíc	25
10.10.2017 budejovice.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Budějovice / Budějovice - zprávy MF DNES, Lukáš Marek	
Historická lávka přes nádraží to má spočítané. Nahradí ji nová betonová.....	25
10.10.2017 Děčínský deník ~ Strana 2 ~ Děčínsko ALEXANDR VANŽURA	
Zahájí výstavu návrhů na kultivaci okolí sídla Libereckého kraje	26
11.10.2017 nasejablonecko.cz ~ Strana 0 ~ Výstavy Archiv KÚ Libereckého kraje	
Nevšední proměna kaple v Olomouci zvítězila v architektonické soutěži.....	26
11.10.2017 olomoucky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Olomoucko Daniela Tauberová	
Plán oprav není dogmatický	27
12.10.2017 Lidové noviny ~ Strana 16 ~ Servis / Seriál ADRIENA BINKOVÁ	
Komplikace. Obnovu jatek v centru Ostravy provázejí nejasnosti.....	28
9.10.2017 ct24.cz ~ Strana 0 ~ Regiony ogrym	
Renovaci historických jatek mohou zajistit Poláci. Ostrava s nimi zahájí jednání.....	29
11.10.2017 ct24.cz ~ Strana 0 ~ Regiony ogrym	
Jatka asi opraví dle polského návrhu.....	30
12.10.2017 Právo ~ Strana 10 ~ Severní Morava a Slezsko Denisa Doležalová	
PRAHA SI ZASLOUŽÍ UNIKÁTNÍ STAVBU.....	31
5.10.2017 Forbes Česko ~ Strana 70 ~ Nejbohatší češi - Dušan Kunovský PAVEL KALOUSH	

Kongresové centrum dostaví architekti z Katalánska

Téma: Česká komora architektů
 9.10.2017 Art + antiques Strana 59 Staveniště
 PL

Praha – Urbanisticko-architektonická soutěž na dostavbu pražského Kongresového centra zná vítěze. Uspěli v ní Bernardo García a Marc Subirana z barcelonského ateliéru MIAS Architects spolu s Biel Susanna Hernan Lleida, rovněž z Barcelony. Tým se soutěže účastnil pod hlavičkou nově založeného studia OCA. Stavět by se mělo na Pankráci začít přibližně za tři roky.

„Kancelář jsme založili s tím, že bychom chtěli rozšířit naši práci a příležitosti za hranice místního kontextu Barcelony nebo Katalánska. V tomto případě bylo obzvláště motivující, že jsme mohli přispět k budově takového významu v historickém městě, jako je Praha. Probuzením bylo, když jsme si uvědomili, jak je tato výzva komplexní a že znamená vyřešit nejenom fungování budovy, ale také vytvořit intenzivní veřejný prostor. To bylo v našem návrhu klíčové,“ okomentoval svou účast v soutěži tým OCA.

Vypsání soutěže bylo motivováno nedostatkem prostor v původní budově Kongresového centra, uvedené do provozu jako Palác kultury v roce 1981 a lidově přezdívané Pakul. Chybí zde především zázemí pro konání doprovodných výstav k pořádaným kongresům. Nová budova bude mít podobu dlouhého subtilního hranolu posazeného na pilotech, situovaného jižně od mohutné hmoty historické budovy. Vnitřní prostor zůstane nečleněný a prosklená koncová stěna bude otevírat výhled na pražskou magistrálu. Klíčovou součástí návrhu je úprava veřejného prostranství v okolí centra. Hranol novostavby by se měl vznášet nad parkem, který bude nově sloužit obyvatelům okolních čtvrtí.

„Nový veřejný prostor se stane místem setkávání pro své okolí a přispěje k interakci a výměně mezi návštěvníky výstav a místní komunitou. Výstavní centrum s sebou přinese nová využití a aktivity, které budou prorůstat do okolního parku. To ve výsledku propojí Kongresové centrum s jeho okolím,“ formulují cíle svého projektu sami architekti.

V porotě architektonické soutěže zasedli i dva zahraniční architekti, spoluzakladatel kanceláře OMA a momentálně profesor na škole architektury Yale Elia Zenghelis a v Curychu působící Mathias Müller. Spolu s dalšími vybírali ze 72 návrhů, z nichž šest postoupilo do druhého kola.

Vítězové dostavby Kongresového centra Praha: Cítili jsme, že projekt musí být odvážný

Téma: Česká komora architektů
 2.10.2017 euro.cz Strana 0 Praha

Vítězem mezinárodní architektonické soutěže na rozšíření Kongresového centra Praha (KCP) se stala mladá španělská architektonická kancelář OCA. V rozhovoru architekti odpovídají, proč se do soutěže přihlásili a čím je oslovuje kongresové centrum i hlavní město.

Jak jste se dozvěděli o soutěži?

O rozšíření Kongresového centra Praha jsme se dozvěděli při vyhledávání mezinárodních soutěží. Zaujala nás kvalita podkladů, které pořadatel soutěže poskytl. Soutěž byla otevřená nejen zahraničním, ale i mladým architektům. Závazek pořadatele zachovat anonymitu návrhů až do samého konce, což je velmi neobvyklé, nám dalo v celý proces důvěru. Také se nám líbilo, že byla porota nezávislá a mezinárodní. Pro naše mladé studio z Barcelony to byl perfektní scénář.

Čím přesně vás ještě projekt oslovil?

Podílet se na tak významné budově v historickém městě Praze je velkou motivací. Souěž měla řešit nejen funkčnost nové budovy, ale celé okolní veřejné prostranství. Rádi bychom lidem poskytli veřejný prostor, který by podpořil jejich občanského ducha a tím i jejich vědomí jako Evropanů.

Podívejte se na projekt přístavby kongresového centra:

Jakým způsobem jste prozkoumali místní lokalitu a genius loci místa?

Blíže studovat jsme začali místo, když jsme postoupili do druhého kola soutěže. Potvrdila se nám naše domněnka z Barcelony, že je potřeba vyřešit dobře okolní prostor, tedy náměstí a infrastrukturu. Tématem našich diskuzí se stala nejasná interakce mezi Kongresovým centrem Praha a jeho sousedstvím. Myslíme si, že je nutné aktivovat celou oblast, a když se to stane, začne z toho těžit i Kongresové centrum Praha.

Kde vidíte silné stránky kongresového centra a kde jsou jeho slabiny?

Překvapil nás jeho historický jazyk. Jeho roli a přítomnost ve městě jsme pochopili při sledování zdálky. I přesto, že je centrum dobře napojené na stanici metra, jde o jakousi autistickou budovu. My navrhuje přidat ke stávajícímu objektu kontrast v podobě tenkého „drátu“. Nová přístavba dává centru nový horizontální rozměr. Cítili jsme, že projekt musí být odvážný a možná se nemusí sice stát ikonou, ale musí být určitým způsobem součástí pražského kulturního panoramatu. Nejen kvůli jeho vnější viditelnosti, ale díky kulturním aktivitám, které vzniknou v budově a kolem ní.

Novou halu Kongresového centra postaví Španělé: Vyjde na stovky milionů

Máte už zkušenosti s kongresovými centry? Navrhovali jste něco podobného?

Je to poprvé, kdy jednáme s kongresovým centrem. Naše přístavba se má stát víceúčelovým sálem. Pojali jsme ji jako kulturní centrum a multifunkční prostor, který umožní pořádání různorodých akcí a umožní celou řadu konfigurací. Může se v něm konat jak výstava, tenisový turnaj či slavnostní večere nebo třeba basketbal.

A čím vás oslovila samotná Praha?

S Prahou jsem měl řadu zkušeností už dříve. Prvními posly se asi stali spisovatelé Kafka, Hašek nebo Hrabal. A první architektonické zkušenosti jsme získali díky dílům architekta Plečnika. Praha je nepochybně jedním z nejvíce fascinujících měst v Evropě, má obrovské kouzlo a schopnost svádění, jak popsal italský bohemista Angelo Maria Ripellino ve své známé knize Magická Praha. Ale v kontrastu s minulostí je Praha také město, které chce vědět a znovu objevovat, podobně jako Barcelona.

Účastníte se pravidelně mezinárodních soutěží?

Zúčastnili jsme se některých mezinárodních soutěží v Portugalsku, Číně, Austrálii, Japonsku a nyní v České republice. Máme zájem o projekty, které přesahují architekturu a design a řeší město a jeho celkovou podobu. Rádi bychom také pracovali na projektech, které vdechují stávajícím budovám a jejich okolí nový život. A to díky vytvořením dialogu ohledně historie místa. Usměření všech poloh a hledání jednotných řešení je to, co máme rádi.

<http://www.euro.cz/praha/vitezove-dostavby-kongresoveho-centra-praha-citili-jsme-ze-projekt-musi-byt-odvazny-1374959>

Pardubice: Radní schválili výsledky soutěže pro Památník Zámeček

Téma: Česká komora architektů
4.10.2017 parlamentnilisty.cz Strana 0
PV

Pardubičtí radní schválili budoucí podobu Národní kulturní památky Památníku Zámeček - popraviště. Z celkem osmi nabízených řešení bylo nakonec v rámci Architektonické soutěže o návrh „Památník Zámeček“, kterou potvrdila Česká komora architektů, vybráno řešení architektonické kanceláře žalský architekt. Všechny osm návrhů pak bude veřejnosti představeno tento měsíc v Galerii města Pardubic.

O vítězi rozhodovala pětičlenná porota v čele s Marcelou Steinbachovou, jejíž tvorba byla odborníky oceněna titulem Architektka roku 2016, složená ze tří nezávislých a dvou závislých členů. Odbornými konzultanty poroty byli navíc pracovníci památkové péče. O čtyřech nejlepších projektech se vedla dlouhá diskuze. Žádný z finálních návrhů však nebyl bez výhrad, a proto se porota rozhodla neudělit první cenu. Nejvýše oceněným projektem se tak stal návrh architektů Jana Žalského a Víta Podráského, o třetí místo se dělí MCA atelier s.r.o. a PROJEKTIL ARCHITEKTI s.r.o. „Projekt architekta Žalského se nejlépe vyrovnal s návrhem expozice podle libreta historika Vojtěcha Kyncl. Území navíc řeší citlivým způsobem, přičemž samotný památník zůstává dominantním prvkem. Expozice, která je nově zapuštěna pod zem, nenarušuje pietní ráz a navíc je dobře řešena. Jsem přesvědčený, že dokáže oslovit dnešní a budoucí generace, a to je naším cílem. Dovolím si říci, že pro další jednání a diskuzi jsme v panu architektovi Žalském získali prestižního partnera, který se podílel na návrhu expozice pro Památníky Lidice a Ležáky,“ popisuje vítězný návrh náměstek primátora zodpovědný za školství, kulturu a cestovní ruch Jakub Rychtecký. Dalším krokem teď bude vypracování projektové dokumentace. „Výsledky budou účastníkům soutěže oznámeny v následujících dnech, do patnácti dnů pak mají soutěžící možnost podat své námítky. Pokud se nikdo neodvolá, zahájí město Pardubice s vítězem kroky k uzavření smlouvy o dílo na zpracování projektové dokumentace,“ podotýká vedoucí odboru hlavního architekta pardubického magistrátu Zuzana Kavalírová. Studie architektů je rozdělena do dvou etap. „V první etapě bude rekonstrukce a modernizace Památníku Zámeček zahrnovat odstranění stávajícího objektu expozice a oplocení. Zároveň zde bude instalována nová podzemní expozice, která bude přístupná po rampách, podél nichž budou vyryta jména obětí. V návaznosti budou provedeny nové přístupové cesty, parkové úpravy a bude zde vybudováno parkoviště,“ popsal náměstek Rychtecký. V rámci druhé etapy budou odstraněny původní přístupové plochy, dojde k úpravám cestní sítě pro pěší, k sadovým úpravám a instalaci výstavních citylightů v okolí parkoviště. Hlavním cílem nejvýše oceněných autorů při vytváření návrhu bylo přiblížit toto území roku 1942, tedy roku poprav. „Dominantním prvkem zůstane samotný žulový pomník, který bude součástí jednotící linie. Jednou z dalších výraznějších změn pak bude dosázení lesa, čímž se podoba tohoto území přiblíží roku 1942, kdy došlo k exekuci 194 obětí. Prvky, které se na území památníku nacházejí, jsou navíc nesourodé. Souvislosti s nacistickým obdobím se vytratily, a proto je potřeba je zde opět obnovit a dodat této národní kulturní památce na důstojnosti. Architekt Žalský si ze všech nejlépe poradil s členěním a řešením expozice, která je navržena ve čtyřech rovinách, Paměti doby, mrtvých, zmizelých a živých,“ popisuje budoucí podobu Památníku Zámeček člen poroty a historik Vojtěch Kyncl, který je spolu s Blankou Jedličkovou autorem ideového návrhu Památníku Zámeček. Budoucí podoba památníku je k vidění v Galerii města Pardubic zrekonstruovaný a zmodernizovaný památník nemá pouze ukazovat cestu nacistů k ničení lidí, ale také cestu československé společnosti k vyrovnání se s následky války. „Nemá být jen místem popisujícím život obětí nacistické zvěle či dějištěm pietních aktů, ale měl by sloužit pro pochopení kořenů nacistické ideologie i rasové a národnostní nenávisti,“ dodává Kyncl. Město chce tuto rekonstruovanou Národní kulturní památku otevřít na jaře 2020, tedy 75 let po ukončení druhé světové války. Město navíc jedná se státní příspěvkovou organizací Památník Lidice, která spravuje také NKP Pietní území Ležáky o užší spolupráci mezi jednotlivými památníky. Studie navíc nabízí řešení, jak propojit Památník Zámeček s Larischovou vilou, kterou vlastní Československá obec legionářská. Předpokládané náklady na první etapu jsou 15 milionů korun bez DPH, s tím, že evropská dotace by měla pokrýt 85 procent způsobilých nákladů, 5 procent státní rozpočet a 10 procent uhradí město ze svého rozpočtu. Veřejnost se může s budoucí podobou Památníku Zámeček seznámit během tohoto měsíce v Galerii města Pardubic. Expozice představí nejen nejvýše oceněný návrh, návštěvníky seznámí také s návrhy ostatních soutěžících a detailně jim představí celý projekt Rekonstrukce a modernizace Památníku Zámeček. Vernisáž se uskuteční v úterý 24. října od 18:00 hodin v prostorách galerie a zúčastní se jí také zástupce vítězného týmu Jan Žalský. Samotná výstava pak potrvá do 29. října.

http://www.parlamentnilisty.cz/politika/obce-volicum/Pardubice-Radni-schvalili-vysledky-souteze-pro-Pamatnik-Zamecek-506734?utm_source=nm&utm_medium=xml

Soutěž "chytrých" měst a obcí zná vítěze

Téma: Česká komora architektů
3.10.2017 tyden.cz Strana 0 Domáci

- red -

Soutěž Chytrá města pro budoucnost 2017, kterou zaštitilo Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo průmyslu a obchodu, zná své vítěze. V kategorii "Chytrá obec" do deseti tisíc obyvatel získala titul obec Hodonice za projekt Řešení mapových služeb GisOnline. V kategorii měst od 10 do 50 tisíc obyvatel zvítězil Písek s projektem "Veřejná část energetického portálu".

Soutěž Chytrá města pro budoucnost 2017, kterou zaštitilo Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo průmyslu a obchodu, zná své vítěze. V kategorii "Chytrá obec" do deseti tisíc obyvatel získala titul obec Hodonice za projekt Řešení mapových služeb GisOnline. V kategorii měst od 10 do 50 tisíc obyvatel zvítězil Písek s projektem "Veřejná část energetického portálu". Ve velikostní kategorii město nad 50 tisíc obyvatel zvítězilo město BRNO za projekt "Brňáci pro Brno" s efektivním hlášením závad na komunikačních plochách s podporou mobilní aplikace, platformy Google Maps a GPS. V kategorii "Chytrý region" získal pro rok 2017 titul Moravskoslezský kraj za svůj projekt "Koncepce a vize Chytřejší kraj". Předání ocenění bude v nejbližších týdnech na Pražském hradě.

"Výsledek nás samozřejmě velmi těší. Je to mimořádný úspěch všech, kteří spolupracují na projektu Smart Písek," říká místostarosta Písku Josef Knot, do jehož gesce realizace konceptu Smart Písek spadá a dodal: "Zavádění moderních technologií má konkrétní vliv na životy obyvatel. Ať už jde o snižování emisí efektivním řízením čisté dopravy, energetické úspory, efektivní odpadové hospodářství či otevřenost úřadů. Všechny tyto kroky zkvalitňují život obyvatel."

Podle něj je důležité, aby se představitelé samospráv nebáli nové technologie zavádět. "V Písku jsme vsadili na inovativnost. Veřejný energetický portál, se kterým jsme soutěž vyhráli, je nástavbou na projekt úsporných opatření, která na 18 objektech píseckých mateřských a základních škol realizovala společnost ENESA a jen pro tento rok přinesla úspory ve výši 3,5 miliónu korun," dodal Josef Knot.

Soutěž Chytrá města pro budoucnost 2017 je první soutěží svého druhu v České republice. Jejím cílem je definovat trendy, propagovat SMART CITY projekty a podporovat obce, města i kraje ve sdílení a dobré praxi využívání nejmodernějších postupů. Vyhlašuje ji nevládní nezisková organizace SCII a záštitu převzala ministerstva pro místní rozvoj a průmyslu a obchodu.

Odborná porota udělila také zvláštní ceny a to ve dvou oblastech. Jednou z nich je Aktivita Start-Upů v konceptu Smart City. V této oblasti získal zvláštní cenu projekt "Aplikace pro predikaci obsazenosti parkovacích míst v reálném čase", který vytvořila společnost e-Parkomat. Jak říkají zástupci odborné poroty, toto řešení nabízí díky anonymizovanému sledování mobilních zařízení v rámci mobilní sítě mimořádně přesný způsob predikce parkovacích míst a navigace v reálném čase a současně i generování datových souborů k možnému praktickému využití pro správu a budování měst.

https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/soutez-chytrych-mest-a-obci-zna-viteze_448724.html

---

Rekonstrukce bytových domů mohou podražít o více než desetinu. Především kvůli přísnějším požárním předpisům

**Téma: Česká komora architektů
4.10.2017 iHNed.cz Strana 0
Martina Marečková**

V souvislosti s novým požárním předpisem může podražít rekonstrukce bytových domů o více než desetinu. Spotřeba pěnového polystyrenu (EPS) v letošním prvním pololetí meziročně klesla o 1,9 procenta na zhruba 28 tisíc tun. Sdružení EPS z toho viní jednak novou požárních předpisů a druhotně také složité nastavení Integrovaného regionálního operačního programu (IROP).

Od 1. srpna platí v tuzemsku přísnější podmínky pro požární bariéry u bytových domů. Nově je povinný protipožární pruh minerální vlny o šířce 900 milimetrů, ačkoli v sousedním Německu, Rakousku nebo na Slovensku stačí 200 milimetrů.

Kvůli novému požárnímu předpisu a povinné aplikaci minerální vlny se může prodražit rekonstrukce bytových domů o více než desetinu.

"Novým požadavkům požárních předpisů vyhoví zpravidla požární bariéry z minerální vlny, jež mají za úkol snížit či eliminovat riziko rozšíření požáru po fasádě," uvedl Pavel Zemene, předseda Sdružení EPS ČR.

10 procent

O více než desetinu může podražít renovace bytových domů kvůli novým požárním předpisům.

Minerální vlna je ale výrazně dražším izolantem než pěnový polystyren, a náklady na rekonstrukce bytových domů tak stoupnou.

Pro představu, u bytového domu s výškou 19,6 metru, osmi nadzemními podlažími a jedním vchodem přesahuje cena zateplení s minerální vlnou dva miliony korun. To je o 220 tisíc korun (asi 12 procent) více než při použití řešení s polystyrenem, vypočítal Zemene.

Spotřeba pěnového polystyrenu (EPS) v letošním prvním pololetí meziročně klesla o 1,9 procenta na zhruba 28 tisíc tun. Podle sdružení EPS za to může jednak zbytečně přísná novela požárních předpisů, jednak také složité nastavení Integrovaného regionálního operačního programu (IROP). "Program byl velmi administrativně náročný, takže jen vyplnění žádosti bylo pro mnohé majitele bytových domů téměř nemožné," řekl Zemene.

Ministerstvo pro místní rozvoj, které program IROP spravuje, sice na jaře administrativu zjednodušilo, ve vyšší spotřebě polystyrenu, a tudíž také levnějších rekonstrukcích bytových domů se to ale zřejmě projeví až ve druhé polovině roku.

<http://HN.IHNED.CZ/c1-65902360-rekonstrukce-bytovych-domu-podrazi>

Stavět svépomocí se budou moci všechny rodinné domy, i ty velké

Téma: Česká komora architektů

11.10.2017 Mladá fronta DNES Strana 56 Příloha - Reality

Eva Moniová

Novela stavebního zákona účinná od ledna 2018 by měla mimo jiné výrazně zjednodušit život lidem, kteří si staví bydlení. Jaké nejdůležitější změny jim přináší?

Místo stavebního povolení jen ohláška

Jednodušší ohlášení stavby bude nově stačit zejména na stavbu rodinného domu bez omezení plochy. Dnes jde na ohlášku postavit jen rodinné stavby zabírající maximálně 150 m², pro větší domy je třeba stavební povolení. Pouze na stavební ohlášení se budou moci stavět i chaty bez omezení plochy.

Podle ministerstva pro místní rozvoj slibuje novela stavebního zákona díky uvedené změně kratší čekání na úřadech. Ohláška i stavební povolení sice vyžadují téměř stejné množství dokumentů, u ohlášky ale úřady rozhodují rychleji. Zatímco na povolení se často čeká i několik měsíců, jednodušší ohlášení musí být hotové do 30 dnů. Navíc se za ně platí nižší správní poplatky. Generální ředitel Svazu podnikatelů ve stavebnictví Miloslav Mašek se však domnívá, že dopad na rezidenční stavby bude přesto minimální. „I stavby na ohlášení musí mít kladná vyjádření všech dotčených orgánů, kterých už je 46 a jejichž počet se nezměnil,“ vysvětluje.

Skleník, bazén a plot bez jakékoli komunikace s úřadem

Jednodušší pravidla se chystají i pro zahradní stavby. Skleníky a bazény na zahradách jsou již dnes ve volném režimu, tedy nepotřebují žádné povolení od stavebního úřadu. Zahradní stavby větší než 40 m² zastavěné plochy nebo vyšší než pět metrů nebo umístěné blíže než dva metry od hranice pozemku se budou pouze „umísťovat“. To znamená, že stavebník je bude moci stavět jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu. Dnes je třeba nejprve povolit umístění stavby a poté povolit stavbu samotnou. Hlásit úřadu se nebude muset stavba plotu, který nebude hraničit s veřejným prostranstvím a nebude vyšší než dva metry.

Více staveb svépomocí

Dosud se svépomocí, tedy bez účasti stavební firmy, mohly stavět jen domy se zastavěnou plochou do 150 m². Od Nového roku se budou moci svépomocí stavět nejen všechny rodinné domy, ale i drobné stavby typu bazény či skleník. Povinnost mít řádně provedeny a zdokumentovány všechny zkoušky požadované zákonem ale zůstává.

Bez souhlasu ostatních vlastníků

Pokud se bude žádost o povolení stavby týkat nemovitosti rozdělené na jednotky, nebude muset stavebník dokládat souhlasy ostatních vlastníků bytových jednotek. Bude stačit souhlas správce, nebo společenství vlastníků. Úřad tedy nebude zajímat, jestli jsou mezi stavebníkem a vlastníkem pozemku nebo stavby vyřešeny soukromoprávní vztahy.

Regionální mutace | Mladá fronta DNES - střední Čechy

Co se staví v Česku

Téma: Česká komora architektů
5.10.2017 20:00 ČT 24 Zpráva

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

My jsme totiž na aktuality samozřejmě nerezignovali v dnešní Devadesátce. Toto je jedna z nich. VEŘEJNÝ PROSTOR CZ/Krajina města. To je název přehlídky nejlepších realizací veřejných míst a aktivit v Česku za posledních 20 let a návštěvníci ji mohou shlédnout v Galerii architektury Brno do 27. října. Výstavu připravila ve spolupráci s Galerií Jaroslava Fragnera a Ústavu dějin umění Akademie věd. Vidět ji ovšem budou moci také lidé v Praze, a to konkrétně od 1. listopadu.

Andrea ČANDOVÁ, redaktorka

Nová výstava, která je v brněnské Galerii architektury nabízí návštěvníkům přehlídku nejlepších realizací veřejného prostoru, a to za posledních 20 let. Co všechno je vlastně součástí veřejného prostoru, o tom už si budeme podívat s jedním ze tří kurátorů, s panem Gabrielem Kurtisem. Tak já se rovnou zeptám, co všechno je tady k vidění, co všechno je veřejný prostor.

Gabriel KURTIS, kurátor výstavy

Je tady k vidění mnoho rekonstrukcí náměstí ulic, ale také například nábřeží, vesnických návsi nebo umělecké intervence ve veřejném prostoru.

Andrea ČANDOVÁ, redaktorka

Pojďme se teď konkrétně podívat, co se do výběru dostalo.

Gabriel KURTIS, kurátor výstavy

Například do výběru se dostaly úspěšné realizace veřejných prostorů ve Zlíně, jako například tady část rekonstrukce Gahurova prospektu a od architektů Ellement. Tento projekt například byl realizován díky tomu, že

se postavila filharmonie a rektorát Univerzity ve Zlíně a vznikla tam potřeba přepravit více pěších lidí nebo například tady můžeme vidět rekonstrukci Denisových sadů a parku Studánka v Brně, kterou Brňáci důvěrně znají. Pak hned vedle, když přejdeme vlastně od té, od těch Denisových sadů, navazuje na to Zelný trh, který byl úspěšně rekonstruován v minulém roce a dále například z jižní Moravy veřejný, veřejné prostory ve Valticích, což není například jenom náměstí, ale je tam i bylinková zahrada nebo například veřejné prostory u valtické jízdárny.

Andrea ČANDOVÁ, redaktorka

Kdo všechno tento výběr skládal? Museli třeba tyhle ty prostory splnit nějaká kritéria?

Gabriel KURTIS, kurátor výstavy

Na výběru těchto realizovaných staveb pracovali tři kurátoři. Prvním z nich byl profesor Petr Kratochvíl z Ústavu dějin umění Akademie věd České republiky, pak dále Dan Merta, ředitel Galerie Jaroslava Fragnera a já tedy za brněnskou scénu. Snažili jsme se vybírat prostory, které především žijí, které lidé používají a vzniká v nich komunitní život. Nechtěli jsme vybírat pouze příklady jako kvalitních, materiálově a esteticky dobrých realizací, ale opravdu ten důraz byl kladen na výběr užitných a lidmi oblíbených míst.

Andrea ČANDOVÁ, redaktorka

Najdeme tedy třeba některé příklady ze zahraničí nebo jsou to všechno ryze české veřejné prostory?

Gabriel KURTIS, kurátor výstavy

Ne, ne, zahraniční příklady zde nejsou. Samozřejmě ty realizace jsou ovlivňovány zahraničím, nicméně tady na výběru je pouze 60 českých kvalitních realizací, českých týmů a autorů.

Andrea ČANDOVÁ, redaktorka

Proč zrovna to ohraničení 20 let?

Gabriel KURTIS, kurátor výstavy

To ohraničení není zcela přesné, ale je, můžeme sledovat v českých městech, vesnicích a v podstatě v české zemi rozkvet, rekonstrukci veřejných prostranství, samozřejmě před 27 lety jsme dostali zemi v ne zcela kvalitním stavu a museli jsme ji technicky zušlechtit. Nyní už máme čas na to se věnovat zlepšování veřejných prostor a díky také například Evropské unii, která nám dotuje spoustu realizací, což můžeme vidět u většiny staveb, se dostáváme do stadia, kdy můžeme si dovolit je opravovat.

Andrea ČANDOVÁ, redaktorka

Kdybyste měl ještě shrnout všechny ty důvody, proč vlastně tato výstava vznikla?

Gabriel KURTIS, kurátor výstavy

Hlavním důvodem bylo ukazovat, že máme v České republice spoustu hezkých realizací. Někdy jsme příliš orientovaní na západ a díváme se, že jsou někde ikonické stavby, ale máme tady spoustu hezkých věcí, hezkých realizací, proto tato výstava není pouze v naší galerii, ale bude se přesouvat do Prahy, do Galerie Jaroslava Fragnera a má touhu být putovní a ukazovat například v menších městech nebo okresních, okresních galeriích to, jak se dá přistupovat k veřejnému prostoru.

Andrea ČANDOVÁ, redaktorka

Já vám moc děkuji a už jenom doplním, že tato výstava se přesune do Prahy, a to na začátku listopadu. Jak už bylo zmíněno, bude to Galerie Jaroslava Fragnera.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak tolik tedy pozvánka ve vysílání Devadesátky, stále s námi samozřejmě zůstávají David Vávra a Eva Jiříčná. Pane Vávro, ono to vypadá takto z výstavy, že s veřejným prostorem v Česku to začíná být, řekněme, třeba lepší než před 20 lety ...

David VÁVRA, architekt

No, to každopádně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je to tak, skutečně?

David VÁVRA, architekt

No, určitě. Co říkáte?

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Je to lepší, ale ještě by to mohlo bejt trochu lepší.

David VÁVRA, architekt

No, tak, ono někdy máte veřej..., co to je veřejnej prostor, tak správně teda Gábin Kurtis řekl, že teda jsme vděčný Evropský unii, že tam ty peníze dává, aby to tady jsme ..., protože většinou jsou to projekty, který přesahují teda naši peněženku, takže vždycky tam je cedulka, že teda je ta Evropská unie. A někdy se to teda povede velice dobře, ale najednou tam trošku vlastně tomu velikýmu, jasnozřivému záměru chybí ten občan, jo, protože vlastně ten je ještě v nějakým, teď jsem zrovna byl na jednom náměstí, kde tam všechno bylo, jak má bejt, ale jakoby ta, ty ostatní, ty krámy, kavárny na to nenavazovaly, furt to město žilo tak zkostratěle ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Kde to bylo pro zajímavost, jestli to není tajné?

David VÁVRA, architekt

Ale to nechci říkat zase, pak by všichni ..., ne, ne, ne, to je jenom, ať ho najdou, jo. A pak zase jinde třeba v samém městě, kde je komunistická samoška a má takovej ten jako samozřejmě úplně z měřítka úplně jako z toho kontextu vypadá a najednou je tam taková předzahrádka, na tý seděj ty lidi a tak jako vřele komunikují a já jsem říkal: "Není tohle to ten veřejnej prostor vlastně víc?" Jo, proto, vlastně já jsem si dneska vzal tady tričko nebo košili od Kateřiny Šedý, která vlastně jakoby komunikuje především s tím člověkem, který potom ten prostor vytváří. Takže tím jsem chtěl říct, že nejdůležitější je ten člověk a ta architektura někdy tomu může pomoci a pomáhá.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To vypadá jako zateplené české sídliště to, co máte na košili.

David VÁVRA, architekt

A tak to je to český sídliště, který se prochází tou strukturou a na který lidi třeba nadávali, ale vlastně tam vznikají úchvatný lidský příběhy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já budu moc rád, když se k sídlištím také dostaneme v dnešní Devadesátce. Ale paní Jiříčná, já vzpomínám, že vy jste mnohokrát si připomínala, jaký byl váš návrat do Československa. Jak byl vlastně smutný pohled třeba i na metropoli. Tak teď tedy, viděli jsem časový horizont 20 let, tak v čem konkrétně je to lepší a v čem konkrétně by to tedy ještě ten maličký kousek, o kterém jste mluvila, mohl být lepší?

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Já jsem přijela na jaře v roce 90, a to ještě opravdu bylo sice domina na Staroměstském náměstí byly natřeny pastelovými barvami, ale když se otevřely dveře, tak panebože ...

David VÁVRA, architekt

A většinou ještě nebyly natřeny nebo se natíraly možná.

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Ještě se některý, ale ten první dojem byl jako, že to je scéna pro film.

David VÁVRA, architekt

Ale o to v té době nešlo, ne.

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Ne, o to vůbec nešlo, ale na jedny straně to jako bylo dvě různé, různé zkušenosti. Když jsem přijela tím strašným taxíkem, který neměl péra a který mě vzal z letiště, tak jsme vyjeli nad Chodkovou silnici a když já jsem se podívala po těch 22 letech na Prahu, tak jsem si uvědomila, jak je ta Praha krásná, poněvadž, já jsem odjížděla s tím, že budu zpátky na Vánoce a samozřejmě to trvalo 22 let a najednou, jo, to jsem procestovala, já jsem měla takový štěstí, že jsem cestovala po celém světě, tak to nechci přehánět, ale přesto jsem viděla leccos, ale ta krása Prahy mně opravdu vyrazila dech. Tak to bylo ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je pořád krásná Praha mimochodem?

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Já myslím, Praha je pořád krásná, Praha je pořád krásná a Praha se mění a jenomže já jsem v Londýně teď 50, příští rok to bude 50 let a za tu dobu se Londýn změnil, ale ta změna toho Londýna je drasticky větší nežli Praha za teď, řekněme, těch 30 let ekvivalentně. Když já jsem přijela do Londýna, tak na ani jednom břehu Temže nebyly vyšší budovy nežli jednopatrové, poněvadž se nepovolila výstavba vyšší, která by zastínila Greenwich a všelijaké důležité stavby historického řádu a teď samozřejmě ten Londýn je velkoměsto. Když přijel architekt Johnson, kterého možná někteří znají, modernista z New Yorku, tak když přijel do Londýna v roce 69 a měl přednášku, tak se ho ptali, jak se mu líbí Londýn. A on říkal: "No, New York vypadá takhle a Londýn vypadá takhle." Teď už ten Londýn vypadá takhle a samozřejmě ta změna je úžasná, že jo. A já myslím, z toho Londýna je velkoměsto. Mně se v tom Londýně pořád žije dobře, pořád je tam dost zeleně a pokud se týká veřejných prostorů, tak ta úprava těch veřejných prostorů samozřejmě ty Angličani mají tradici zacházet se zelení a já si myslím, že všichni obyvatelé této republiky, když jedou na dovolenou, tak ať se podívají, jak to dělají tam, kam zrovna jedou. Jestli je to Španělsko, jestli je to Francie, jestli je to Itálie, Amerika, kamkoli po světě, protože my potřebujeme a víte, já strašně nerada poučuju. Můj dědeček říká: "Husa přeletěla moře a přistála jako husa," tak já bych nechtěla přistát jako husa na druhý straně, já se taky pořád učím, takže já si myslím, že jak ..., já s vám souhlasím, je to o lidech a je to o člověku a pokud lidé jako neotevřete oči, aby lidi sami se o ten prostor starali a místo těch všech dvorů příšerných, který pořád ještě v Praze jsou, kdyby taky se třeba o ten dvůr nějak postarali. Víte, ono to nemusí bejt, strom nevyřeší všechno, když se postaví někde. Ono to někdy může bejt třeba i krásná dlažba, malá fontánka, malej detail, ale ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, já s dovolením teď od těch tedy malých projektů, ale přesunu vašimi pozornost k těm velkým, protože v Praze se chystají největší, a také nejdražší projekty v České republice. Pojdme se na ně podívat konkrétně, na to, co se plánuje, přichází Kamil Beneš s jejich přehledem.

Kamil BENEŠ, redaktor

Prahu čekají v dalších několika letech realizace několika ambiciózních projektů. Investoři pak za ně dohromady zaplatí desítky miliard korun. Jedním z nich je i takzvaný Central Business District, který má vzniknout v těsné

blízkosti Masarykova nádraží. Komplex pro firmu Penta navrhlo studio proslulé architektky Zaha Hadidové. Projekt je zatím jen pro kancelářskou budovu v ulici Na Florenci, což je právě táhle nahoře, zbytek je pouze koncept, jak by celá oblast mohla vypadat. Na zastřešeném kolejišti by tak mělo vzniknout prostranství. Tady dole by měl být hotel a naproti přes, přes magistrálu by měly být zase byty a výsledná cena? Až 10 miliard korun. Na dostavbu čeká také Kongresové centrum, dříve Palác kultury. Projektu se ujme španělská kancelář OCA, která vyhrála architektonickou soutěž. Vedle stávající budovy centra má vzniknout také nová výstavní hala. Změnou projde i okolí, které bude víc otevřené veřejnosti. Částečná rekonstrukce pak čeká i původní budovu z osmdesátých let. Nejvyšší bytový dům Česka právě vyrůstá na Pankráci. V takzvané V TOWER bude 130 bytů, z toho nejvyšší bude ve výšce 100 metrů nad zemí. Návrh pochází od českého architekta Radana Hubičky. Celková investice se pohybuje kolem 3 miliard korun. Hned vedle se pak pracuje na budově, která má v okolí snižovat úroveň smogu. Její využití je čistě administrativní a jen o pár desítek metrů odtud pak vyroste další komplex obytných budov, dominovat mu mají tři věžáky vysoké 68 metrů. Odpůrci ale varují, že projekt už je za hranicí, kde UNESCO souhlasilo s výškovou výstavbou. No, a změna se dotkne i Václavského náměstí. Projekt Jakuba Ciglera na své skutečnění čekal 12 let. Z náměstí úplně zmizí tramvaje, rozšíří se chodníky a přibude zeleně a ubude aut. Podle pražské primátorky Adriany Krnáčové by se už příští rok mohlo začít stavět. No, a kompletně nová čtvrť pak vznikne na pražském Smíchově. Na místě bývalého nákladového nádraží najde nové bydlení přes 3 tisíce lidí. Prostor bude i pro obchody a restaurace. V přilehlých kancelářích by pak mohlo pracovat dalších 9 tisíc lidí. Počítá se i s hotelem, školkou a nebo školou. Prostor mezi budovami má vyplnit zeleň a třeba cyklostezky.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Kamile, mockrát díky za tento přehled. Doufám, že teď se pan Jiříčná nebude zlobit, podezřívát mě z nezdvořilosti, když dám přednost teď Davidu Vávrovi jako, řekněme, trvalému pražskému rezidentovi a budu na něj směřovat otázku, co nám klade divák Ondřej: "Které české stavby z naší doby zůstanou hodné obdivu i pro budoucí generace?" A mě by zajímalo, jestli jsme teď tady nějakou viděli?

David VÁVRA, architekt

Já nejsem prognostik, tak, no, ty stavby, který v dané okamžik jakoby přežijou, a taky možná dnešní doba je příliš opatrná a za těch 30 let té svobody a kdy zvláště na začátku v těch devadesátých letech ta svoboda byla, tak vlastně jsme tu strukturu toho starého města nedoplňovali současnou architekturou, která by vyzařovala vlastně takovou, ten optimismus a tu naději. Nevím, jestli jsou to už tyhle ty víceméně dost pro mě komerční stavby.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže tady není nic, řekněme, co přesahuje svým významem aktuální, řekněme, třeba Tančící dům, ikonická stavba.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak ano, ta stavba byla strašně důležitá už jenom z toho, že lidi se vymezovali vůči moderní architektuře a ten, ten dům to naplnil, i když třeba někdo s tím může mít osobní problémy s něčím, ale byla to strašně důležitá stavba, po té době vyprahlosti, tak to byl takovej jako, jasná barva. Stejně ovšem měla asi takhle zazářit taky ta chobotnice, který jsme se bohužel nedočkali.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Také o ní bude řeč, ale paní Jiříčná, mě by zajímal váš pohled na tento vybraný seznam. Vy jste se už nechala slyšet, že ona dostavba kolem Masarykova nádraží má na vás přece jen příliš hmoty, jestli se nepletu.

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Víte, to je problém všech těchto těchto projektů, které víceméně jsou založeny na tom, že ten, kdo investuje, investuje s maximálním profitem, čili já se domnívám jako Zaha byla mojí velice dobrou přítelkyní a já obdivuju skutečně její talent a mnoho věcí, které udělala. Tohle ten, tenhle ten projekt je víceméně příliš mnoho funkcí na velice malém prostoru, takže tady, já tady nevidím opravdu žádné prostory, kam všichni tyhle lidi, kteří v těch kancelářských budovách budou pracovat a bydlet v těch bytech, tam není dost zelené plochy, tam není dost veřejného prostoru. Já jsem o tom teď, o nebožtíkovi, že jo, se má vždycky, a já jí nekritizuju, poněvadž ta její kancelář se rozrostla do takové míry, že já nevím, jestli ona se vůbec tohohle toho projektu zúčastnila, ale ta

touha po tom velkým jménu, velká plocha, co nejméně peněz, tak já se domnívám, že tenhle ten projekt z mého hlediska jako Praze moc nepřispěje, protože jako opravdu myslím, že když se všichni tyhle ty lidi z těch kanceláří v určitou hodinu vyrojej, tak co se s nima stane?

David VÁVRA, architekt

No, ty maj chodit na tu střechu právě.

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Ty maj chodit na tu střechu, no.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak a máme řešení. Ale pane Vávro, vy jste mluvil o tom, že to jsou hlavně komerční budovy, toto ano samozřejmě, ale Václavské náměstí, dlouho očekávaná rekonstrukce, tak přeci to je veřejný prostor.

David VÁVRA, architekt

Jo, tak akorát mě mrzej, že tam ty tramvaje ubudou, já bych je tam přidal ještě takhle jako po tý dlouhý straně, to myslím, že je chyba a že se to, vůbec tramvaje by měly víc jako, plnit jako větší roli v Praze.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A takže to, co teď tedy, zdá se, vejde v život, tak jediný problém toho všeho jsou tramvaje, jinak Václavské náměstí jako takové, ta změna je dostatečná nebo je tam ještě něco, magistrála, nechci napovídat samozřejmě.

David VÁVRA, architekt

Tak magistrála je ta šílenost z doby bolševismu, že jo, tak to je, ta by měla úplně zmizet.

Eva JIŘIČNÁ, architektka

Můžu k tomu ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozhodně.

Eva JIŘIČNÁ, architektka

... něco říct? Víte, to je přesně to, co jsem říkala na začátku. To, že se někam zasadí strom, nevyřeší veřejný prostor. Tohle je ulice, kam, když já jsem byla mladá, tak tam se chodilo nakupovat. Dům módy, Dům potravin, Baťa, mezi tím byly malé obchody, kavárny, hotely, a tak dále, takže to byla víceméně shopping street, neboli obchodní ulice, a pořád jako teď tam jsou obchody, které bohužel jako s tím původním centrem Prahy, kde ty obchody opravdu vypadaly, i když si člověk nemohl dovolit, co v nich bylo, tak tam to byla radost se na ně podívat, že jo, ale teď se tam nasaděj stromy. Já pořád nevidím, kde tam jsou nějaké aktivity a já si myslím, že tohle je právě ta kvalita toho prostoru, která musí taky něco přinést, nějakou funkci. To, že tam jenom budou stromy a teď tam ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A tak těžko lze asi nutit obchodníky, aby si někde konkrétně otevřeli svou pobočku, to asi musí přijít samo nebo je to jinak?

Eva JIŘIČNÁ, architektka

To musí, no, já, to by mohlo být součástí jakéhosi, já nevím, tak třeba Oxford Street má organizaci, která se jmenuje Oxford Street Association. A všichni, kdo maj obchod v té Oxford Street se řídí nebo se scházejí a diskutují, poněvadž jeden ovlivňuje druhého. Když tam je drahý obchod, že jo, tak tam vedle něj si nepostaví

někdo něco laciného a tak dále, takže se kontrolují. Kdežto tady to náměstí jako zničilo Juliš, to je moje největší bolest. Já jsem, ještě když jsem přijela v tom devadesátém roce, tak jsem seděla v kavárně Juliš nad tím krásným schodištěm, a to opravdu byla úžasná stavba, která je úplně zničená, jo. Ta Astra taky, myslím, že tomu moc nepřidá, Koruna zničená, že jo, všechny tyhle ty, takže já myslím, že na tom musí se pracovat. To se jako nevyřeší tím, že se tam postaví pár stromů, taky tady na tomhle tom obrázku je to živě vidět, jo.

Rafaj: ÚOHS se zaměří na JŘBU

Téma: Česká komora architektů

6.10.2017 ekonomicky-denik.cz Strana 0 Veřejné zakázky

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže před nedávnem udělil pokuty za zadávání ministerských zakázek v jednacím řízení bez uveřejnění v celkové výši 3 miliony korun. Zaměření na tento nešvar bude pokračovat. Potvrdil to na konferenci Rok zkušeností s novým zákonem předseda ÚOHS Petr Rafaj.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže před nedávnem udělil pokuty za zadávání ministerských zakázek v jednacím řízení bez uveřejnění v celkové výši 3 miliony korun. Zaměření na tento nešvar bude pokračovat. Potvrdil to na konferenci Rok zkušeností s novým zákonem předseda ÚOHS Petr Rafaj.

Problematika zadávání veřejných zakázek ve světle ročního fungování zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek byla námětem jednodenní odborné konference s názvem Rok zkušeností s novým zákonem.

Pořadatelem tradiční konference, na níž vystoupili odborníci z tuzemska i z Evropské komise, byl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Předseda ÚOHS Petr Rafaj zdůraznil, že se jedná o nevhodnější platformu pro výměnu zkušeností a poznatků zjištěných v průběhu posledního roku, kdy je v účinnosti zákon č. 134/2016. „Nový zákon přinesl dosud nepoužívané instituty a postupy a dnes máme možnost zhodnotit, jak se osvědčily,“ uvedl Rafaj. Naznačil i priority ÚOHS, mezi něž zařadil zejména intenzivní přezkum zakázek, zadávaných v jednacím řízení bez uveřejnění (JŘBU). Tématu JŘBU se Ekonomický deník věnuje pravidelně -na tomto linku si zobrazíte články s tématem.

Na problematiku zadávání zakázek v režimu JŘBU dlouhodobě upozorňují nevládní organizace - například sdružení EconLab, ale také Evropská komise. Podle jejich údajů bylo v roce 2015 takto zadáno dvacet procent všech státních zakázek, což je nejvíce v EU (informovali jsme v textu Jsme nejlepší v Evropě! Zadáváme nejvíce tendrů bez soutěže). Kvůli tomu byla zřízena speciální pracovní skupina pro posuzování vhodnosti tohoto typu tendru u IT zakázek. Musí jí projít návrhy na všechny zakázky nad 6 milionů. Skupina je součástí Rady vlády pro informační společnost (RVIS). Loni upozornila na skutečnost, že zadavatelé veřejných zakázek z řad ministerstev a dalších státních organizací opakují stále stejné chyby a dostávají se tak do technologické závislosti na konkrétním dodavateli (vendor Lock-in).

Toho si je evidentně vědom i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. „V České republice je jednacím řízení bez uveřejnění využíváno přespříliš a my zde indikujeme závažný problém. Typické je to v oblasti IT zakázek, na které jsme se již zaměřili a hodláme v tom i v budoucnu pokračovat,“ přislíbil předseda Rafaj. Jím řízený úřad v polovině září zveřejnil informaci o tom, že za IT zakázky zadávané státním sektorem v JŘBU udělil pokuty za 3 miliony korun. Informovali jsme o tom v textu ÚOHS se zaměřil na IT zakázky zadávané v JŘBU. Rozdal pokuty za 3 miliony

Povinná elektronická komunikace usnadní účast dodavatelů na zakázkách v EU

Otázkou povinné elektronické komunikace při zadávání zakázek se ve svém příspěvku zabýval poradce ministryně pro místní rozvoj Pavel Herman.

„Hlavní výhoda povinné elektronické komunikace při zadávání veřejných zakázek spočívá v tom, že usnadní účast dodavatelů na zakázkách v jiných členských zemích Evropské unie,“ uvedl pro Ekonomický deník Pavel Herman. Dodal, že elektronicky bude snazší nejen komunikovat, ale rovněž nebudou vznikat náklady a administrativní zdržení spojené se zasíláním listinných dokumentů. O tématu jsme podrobně psali v textech Na „státní“ veřejné zakázky už jen elektronicky (18.4.2017), Veřejné zakázky od státu – už jen elektronická

komunikace. Od října 2018 pak všechny (13.4.2017) a Státním institucím se komplikuje řada veřejných zakázek (9. 3. 2017)

Evropská komise (EK) zveřejnila počátkem října 2017 novou iniciativu, jejímž cílem je zkvalitnění a zefektivnění veřejného zadávání v rámci Evropské unie. Veřejné zakázky by podle EK měly být cíleně využívány jako strategický nástroj, který bude zhodnocovat peníze daňových poplatníků a přispěje zároveň k tvorbě inovativnějšího, konkurenceschopnějšího a udržitelného ekonomického prostředí. Na tuto aktuální iniciativu Evropské komise upozornil na konferenci místopředseda ÚOHS Josef Chýle. Podrobně jsme o iniciativě psali v textu Komise se chytá za nos a chce lepší a jednodušší zadávání veřejných zakázek

Ve zveřejněném balíčku doporučujících a metodických dokumentů EK vybízí členské státy, aby se při zadávání zaměřily na inovativní, ekologická a sociální kritéria; profesionalizaci veřejných zadavatelů; zlepšení přístupu malých a středních podniků k trhům veřejných zakázek v Evropské unii. Komise rovněž doporučila jednotlivým členským zemím přijmout konkrétní opatření vedoucí k profesionalizaci veřejných zadavatelů. Nabídla také možnost u projektů s odhadovanou hodnotou přes 250 milionů EUR poskytovat bezplatné poradenství a konzultace.

Kristián Chalupa

<http://ekonomicky-denik.cz/rafaj-uohs-se-zameri-jrbu/>

Festival světla SIGNAL předvede světelné statické, site-specific i interaktivní instalace a videomappingy

Téma: Česká komora architektů
5.10.2017 bydlet.cz Strana 0 Tiskové zprávy

Festival světla SIGNAL divákům předvede 20 instalací od umělců z České republiky i zahraničí. Světelné statické, site-specific i interaktivní instalace, projekce a videomappingy diváci uvidí na dvou trasách: Centrum a Vinohrady.

Festival světla SIGNAL divákům předvede 20 instalací od umělců z České republiky i zahraničí. Světelné statické, site-specific i interaktivní instalace, projekce a videomappingy diváci uvidí na dvou trasách: Centrum a Vinohrady. Většina uměleckých děl bude umístěna ve veřejném prostoru, instalace umístěné uvnitř budov budou tvořit letošní novinku: Galerijní zónu SIGNAL festivalu, která bude přístupná za poplatek. Vyvrcholením každého festivalového večera bude připomenutí 5 let od vzniku festivalu, které se odehraje na kostele sv. Ludmily na náměstí Míru. Pátý ročník SIGNAL festivalu se koná od 12. do 15. října 2017. Slavnostní zahájení proběhne 12. 10. v 19:00 na náměstí Míru.

SIGNAL festival i v letošním roce představí instalace umělců z celého světa. Nejdlejší cestu do Prahy musí absolvovat významný australský umělec Kit Webster, jehož dílo Axiom zazáří na náměstí Jiřího z Poděbrad. Kit Webster i někteří další umělci vezou do české metropole instalace, které slavily úspěch na dalších světových festivalech, celá polovina instalací bude mít ale právě na pražském festivalu světla svoji světovou premiéru. Mezi ně patří i díla od umělecké skupiny Blok_4 a studentů ateliéru intermédií na AVU představovaná v sekci SIGNAL CALLING powered by ČT art, jedné z novinek letošního SIGNALu. Sekce objevuje zajímavé projekty zejména mladší generace českých umělců, kteří se věnují práci se světlem. Diváci letošního ročníku festivalu se tak v ulicích mohou těšit na díla nadějných tvůrců i velkých a světově uznávaných jmen oboru. Výrazně zastoupená bude disciplína projekce. „Naším návštěvníkům letos vezeme 22 umělců a uměleckých skupin z 10 zemí. Z koktejlu instalací, které jsme v rámci programové rady pro pátý SIGNAL zvolili, mám opravdu dobrý pocit a věřím, že si na festivalu najde každý tu svoji: od monumentálních instalací, jako je například ta od Ryoichi Kurokawy nebo Kita Webstera či dílo uskupení SPAM, za kterým stojí Vladimír 518 a David Vrbík, přes hravé RaumZeitPiraten a Antivj, křehkého Tetse Ohnariho k působivým dílům umístěným v galerijní části. Velkou radost máme letos také z počtu českých umělců i z množství nově vznikajících děl. Věříme, že laťku, kterou jsme si kdysi vytyčili, stále posouváme a ani tento říjen nebudou návštěvníci večerů strávených v ulicích Prahy litovat,“ říká programová koordinátorka Lenka Jiroutová. Většina instalací bude tak jako v loňských letech k vidění v ulicích města, čtyři díla budou letos tvořit novou Galerijní zónu SIGNAL festivalu. Ta bude dostupná

za jednotnou cenu 100 Kč a lidé v ní spolu s uměním tvůrců objeví i výjimečné prostory, které nebývají ve všech případech vždy přístupné veřejnosti.

Další výraznou novinkou pátého ročníku festivalu je rozšíření trasy festivalu z jedné do dvou. Pro návštěvníky to znamená možnost objevit nová místa na trase Centrum, která povede přes Kampu, Staré Město až po Nové Město, i šanci projít si o něco komornější trasu Vinohrady zahrnující lokality Prahy 2 a Prahy 3. „Rozhodnutí rozmístit instalace na dvě trasy hodně ovlivnila čísla návštěvnosti. Festival navštívilo přes 578 000 diváků, což je opravdu hodně. Rozhodli jsme se tedy pro letošek zkusit model dvou tras. Kromě toho, že si slibujeme větší rozptýlení lidí do ulic, nám to umožnilo posunout se na nové, zajímavé lokace,“ říká ředitel festivalu Martin Pošta.

SIGNAL festival letos slaví 5. let od svého vzniku. Za uplynulé čtyři ročníky se stal významným hybatelem kulturního dění v České republice. Z celkového počtu 100 instalací bylo 65 vytvořeno právě na míru SIGNAL festivalu, autory 23 z nich jsou čeští umělci. SIGNAL tak patří k nejvýraznějším producentům nového umění u nás. Na předchozích ročnících měli lidé šanci obdivovat umění tvůrců z více než 22 zemí světa, právem je tudíž SIGNAL považován za festival mezinárodní. Do ulic Prahy akce přivedla již více než 1.5 milionu návštěvníků. I letos organizátoři očekávají, že pokud bude počasí přát, na festival dorazí možná více diváků než v loňském roce, kdy si světelnou podívanou nenechalo ujít přes rekordních 578 000 lidí. „SIGNAL festival je již pevným bodem v kalendáři podzimní Prahy a já jsem velmi rád, že akci takového rozměru, která je, jak vím, oceňovaná i v zahraničí, v Praze máme. To je jedním z hlavních důvodů, proč hl. m. Praha festival zahrnula do akcí s kontinuální podporou. Pevně věřím, že letošní ročník posune již tak vysokou laťku zase o kus výše a přeji festivalu kreativní tvůrce a odvážné nápady i do dalších let,“ říká radní pro kulturu hlavního města Prahy Jan Wolf. Svých 5 let festival oslaví každý večer na jednom z jeho ikonických míst, na náměstí Míru, kde si vždy od 23:00 připomeneme všech 5 videomappingů, které za minulé ročníky i ročník současní lidé mohli vidět na kostele sv. Ludmily.

Co uvidíte na SIGNAL festivalu 2017:

6 videomappingů během každého večera

Na fasádě Tyršova domu bude možné putovat paralelními vesmíry se stereoskopickou 3D videomappingovou projekcí od barcelonského umělce Filipa Rocy. 3D videomapping je jednou z placených instalací festivalu. Diváci za vstupenku, ke které dostanou nezbytné 3D brýle, zaplatí 50 Kč.

Kostel sv. Ludmily na náměstí Míru bude hostit umění francouzského tvůrce Yanna Nguemy, který patří k současným špičkám oboru. Jeho dílo Caryatyds navozuje dojem pohybu desítek tisíc kamenů, čehož umělec dosáhl díky vlastnímu softwaru, který pro svoji práci po čtyři roky vyvíjel. Videomapping tak pracuje s každou z přibližně 50 tisíc cihel tvořících fasádu kostela sv. Ludmily. Před spuštěním videomappingu se budou moci sami diváci zapojit do jeho odpočtu a prostřednictvím stránky www.odpocet.eu vyslat svoji molekulu a videomapping tak interaktivní hrou od Mercedes-Benz nastartovat.

Sv. Ludmila pak bude hrát roli i v oslavách 5. narozenin SIGNAL festivalu. Každý festivalový večer, vždy od 23:00, se na její fasádě znovu odehraje všech pět videomappingů, které pro dominantu Prahy 2 doposud vznikly. Přijďte si připomenout instalaci Khôra od českého studia The Macula, Evoluce od španělských Onionlab, Escape od maďarského umělce Bordos.ArtWorks a Point Line Surface Solid od německého tvůrce Daniela Rossy. Závěr téměř 45minutové projekce bude patřit od Caryatyds od Yanna Nguemy.

Mladí a nadějní tvůrci

Studenti AVU Intermedia 1, umělecká skupina BLOK_4 a projekt Heardt tvoří novou sekci SIGNAL CALLING, jejímž patronem se stala ČT art. Cílem sekce, do které byly vybírány projekty z otevřené výzvy, je podpora perspektivních umělců působících na území ČR.

Instalace studentů ateliéru intermediální tvorby Mileny Dopitové na AVU nechají diváky stát se v instalaci Anonymous Illusion předmětem celého díla a zažít sami sebe v nadživotní velikosti. Skupina BLOK_4 umožní návštěvníkům Zrcadlové kaple Klementina vyzkoušet si prostřednictvím instalace Hladina v praxi, jak funguje optické iluze oscilace vln, a projekt Heardt, který se nedávno vrátil z legendárního festivalu Burning Man, světelně roztepe konstrukci lidského srdce pomocí klavíru.

Fascinující projekce i interaktivní instalace

Výjev složený z nespočtu samostatných příběhů, které do sebe postupně zapadají jako napínavý film. Tak vypadá instalace *Mécaniques Discursives* od umělců Freda Penella a Yannicka Jacqueta z vizuálního labelu Antivj. Diváky vezme v Cihelné na cestu od Gutenbergovy doby k digitální současnosti, ke dvěma zásadně rozdílným epochám, které ale spojuje zásahy technologiemi.

Projít 35 metrů dlouhým tunelem, který si hraje se vztahem mezi prostorem, časem a lidským vnímáním, budou moci lidé na Staroměstském náměstí v instalaci od španělských autorů Playmodes. Ve speciální verzi instalace *Beyond* se světlý od české společnosti ROBE se návštěvníci dostanou až na hranici možností svých smyslů a emocí.

Světelná a zvuková chapadla chobotnicí instalace *Octopus Garden* od německých umělců RaumZeitPiraten budou okupovat zahradu Anežského kláštera. Nejvýznamnějším podnětem pro pohyb chobotnic budou u díla samotní diváci, kteří je mohou modifikovat svou vlastní přítomností.

Galerie v inspirativních prostorách

Novinkou letošního ročníku je Galerijní zóna SIGNAL festivalu. Ta zahrnuje čtyři prostory: Colloredo-Mansfeldský palác, Zrcadlovou kapli Klementina, palác U Stýblů a DUP39. Místa, která jsou v některých případech jen výjimečně přístupná veřejnosti, budou hostit světelné instalace často využívající specifika daných prostor.

Instalace *Wave Interference* od kanadského výtvarníka Robyna Moodyho rozehraje sál Colloredo-Mansfeldského paláce pomocí kinetické instalace tvořené z 88 neonových světél a varhan. Zrcadlová kapele Klementina bude hostit hru s možnostmi lidského oka v instalaci *Hladina* od BLOK_4. V paláci U Stýblů české studio *Lunchmeat* předvede divákům svoji intenzivní světelně-zvukovou studii prostoru jednoho z pater paláce v instalaci *Henge*. Galerijní zónu uzavírá DUP39, kde německý label *raster-noton* uvede svůj projekt *White Circle*, akusticko-architektonický prostor koncipovaný jako audiovizuální instalace.

Vstupné do Galerijní zóny SIGNAL festivalu stojí jednotných 100 Kč. Po zaplacení v jakékoli lokalitě zóny dostane návštěvník pásku, se kterou může navštívit všechny čtyři instalace.

Bohatý doprovodný program

SIGNAL festival letos nejsou jen světla a fascinující instalace v ulicích, ale i doprovodný program, který doplňuje festivalové dění. Na návštěvníky čekají umělecké performance pod vedením renomovaných umělců Hynka Alta a Erika Sikory. Na trase festivalu se lidé budou moci naučit základy znakové řeči díky lekcím znakové řeči od sdružení *Tichý svět*, mohou si vyzkoušet interaktivní digitální ilustraci v *Samsung Story Cube* nebo malování světlem v *Canon Foto Hub*. Zájemci o fotografování se mohou přidat ke *Canon* ambasadorovi Tomáši Třeštíkovu a naučit se, jak funguje *low light* fotografování v rámci *Instameetu*, který se koná 14. 10.

Součástí letošního ročníku SIGNALu bude i *Transmit festival*. Program festivalu platformy pro digitální kulturu se skládá z přednášek, audiovizuálních performancí, výstav, projekce a hudebních vystoupení včetně showcase německého labelu *raster* ve vršovickém klubu *Ankali*. Vstupenky jsou k dispozici již nyní v přeproději na GoOut.cz.

Představení *Kolaps* od *Losers Cirque Company* & *Hyperbinary* bylo bohužel ze zdravotních důvodů zrušeno.

O SIGNAL festivalu

Světelný festival SIGNAL je největší kulturní událost v České republice, která díky jedinečnému propojení umění, městského prostoru a moderních technologií za svou čtyřletou existenci přilákala do kulis Prahy více než 1,5 milionu diváků.

Festival v sobě jedinečným způsobem spojuje vizuálně atraktivní díla s náročnými instalacemi mezinárodní kvality. Svou koncepcí tak oslovuje jak širokou, tak odbornou veřejnost. Díky podpoře nových uměleckých děl je SIGNAL festival respektovanou platformou i v mezinárodním měřítku a vyhledávaným místem pro seznámení se s nejnovějšími projekty oboru.

Financování festivalu tvoří podpora dotačních programů, zejména Magistrátu hl. města Prahy, Ministerstva kultury a zapojených městských částí, dále partnerství s komerčními subjekty a výnosy z vedlejší činnosti festivalu.

5. ročník festivalu světla SIGNAL proběhne od 12. do 15. října.

Více informací na www.signalfestival.com

<http://www.bydlet.cz/434205-festival-svetla-signal-predvede-svetelne-staticke-site-specific-i-interaktivni-instalace-a/>

Co chybí „kulturáku“? Náměstíčko

Téma: Česká komora architektů

7.10.2017 Mladá fronta DNES Strana 16 Vysočina

Jaroslav Paclík

Jihlavský dům kultury si architekti Věra a Vladimír Machoninovi „stříhli“ před více než 60 lety na rozjezd své kariéry. Pak přišly na řadu i pražský obchodní dům Kotva a karlovarský hotel Thermal.

JIHLAVA Za necelé tři týdny bude Dům kultury a odborů v Jihlavě centrem Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů. Při slavnostním zahájení třeba přijde vhod tamní otočné jeviště.

Naopak původní železná opona se zřejmě ke slovu nedostane. Ta se moc nestahuje. „Spouští se výjimečně. Slouží spíš jako případná protipožární ochrana. Nahoru jde pak těžko vytahovat,“ podotýká vedoucí provozu kulturního domu Libor Němec. Tato opona je jedním z takových „tajemství“ budovy, kterou navrhli manželé Věra a Vladimír Machoninovi.

A víte, kde vznikla inspirace, udělat ochoz okolo hlavního sálu nebo jabloneckou skleněnou mozaiku po jeho vnější zdi? Byl tam vliv světové výstavy Expo 1958 v Bruselu. „Tato výstava vdechla novou energii všem umělcům. Pro československý pavilon to tam dopadlo z pohledu architektury a designu strašně dobře. Náš děda tam působil jako technický dozor při stavbě pavilonu. A během pár dní v Bruselu načerpal i další inspiraci,“ říká Marie Kordovská, vnučka Vladimíra a Věry Machoninových.

O dnech architektury spolu se svým bratrem Janem a s architektem Pavlem Smětákem provedli zájemce po budově. „Babičku jsme mohli do Jihlavy vzít s sebou, ale ona nechce nikam jezdit. Je dost introvertní,“ pravila Kordovská.

Prozradila, že Věra Machoninová měla ke konci září 89. narozeniny. A dodala také to, že její babička není příznivkyní komentovaných prohlídek a veřejných vystoupení. Zastává názor, že by domy měly mluvit samy. A jestli prý nemluví, tak ona zklamala jako architekt.

„Má ale stavbu domu kultury v Jihlavě samozřejmě ráda. Byla to taková první vlaštovka toho, co následovalo v dalších letech. Je to významná součást jejího i dědečkova díla,“ potvrdila Marie Kordovská.

Machoninovi byli tvůrci třeba i pražského obchodního domu Kotva nebo karlovarského Thermalu.

Režim měl v 50. letech minulého století plán postavit „kulturáky“ v šesti krajských městech. Nakonec ale v rámci tohoto projektu vyrostl jen jediný kulturní dům – právě ten jihlavský. Machoninovi na něj vyhráli architektonickou soutěž. „Babička s dědou zde navázali na urbanistický koncept této části města. Několik budov ustoupilo kulturnímu domu, na některé se navazovalo,“ uvedla Kordovská.

Kulturní dům s půdorysem ve tvaru písmene Z stál u silnice první třídy z Prahy do Brna. Vyšel v tehdejší měně na zhruba 25 milionů korun.

„Byl to přitom poměrně nízký rozpočet,“ doplnil architekt Směták. Dům je podle něj vybudovaný ve stylu moderního klasicismu. „Se socialistickým realismem nemá moc společného.“

Komunistický režim architekturu ovlivňoval. Nicméně zvláště po smrti Stalina v roce 1953 nastalo takové období, kdy se nevědělo, jak dál stavět. Pravidla byla méně striktní. „Architekti hledali nějakou cestu,“ zmínila vnučka Machoninových.

Architektka Věra Machoninová lituje, že před jihlavským kulturním domem zatím nevzniklo zamýšlené náměstí s fontánou. Fungovalo by jako veřejný prostor, kde by se lidé mohli scházet, než půjdou do divadla nebo na jiné představení či akci. „Říkala nám babička, že ji dodneška strašně mrzí, že je před DKO parkoviště a ten prostor tam není funkční,“ vyřizují Kordovští.

V domě kultury se ale dochovaly kupříkladu vitráže, jež jsou dílem Arnošta Padrlíka, obraz před estrádním sálem od malíře Jirotky či lustry. Nebo obrovské skleněné stěny, typické pro stavby Machoninových. „Babička říkala, že vždy měla ráda, když se člověk v těch domech cítí volně, že se mu tam dobře dýchá, že tam prostupuje denní světlo, že je vidět napříč domem,“ uvedla vnučka Machoninových.

Propadla na jevišti zmizela

A co naopak třeba chybí? Například propadla na jevišti divadelního sálu. Sloužit mohla například kouzelníkům. „Přestala fungovat, jsou pryč,“ uvedl provozní Libor Němec. Na budově už dnes nejsou ani socialistické symboly – srp a kladivo.

Dům kultury se slavnostně otevíral 30. prosince 1961, dorazily davy lidí. V té době ještě nebyly zcela hotové zemní práce v sousedství budovy. Jedno ze schodišť nemělo ani nainstalované zábradlí, jak je vidět z dobového dokumentu.

„Je to jeden z mála filmů, kde jsou manželé Machoninovi zaznamenáni,“ doplnil architekt Směták. V komunistickém režimu se moc nenosilo zmiňovat osoby architektů. Třeba při otevření Kotvy byla Věra Machoninová pouze mezi diváky.

„Kotvu stavěla švédská firma. Bylo to neskutečně futuristické dílo. Jenže na to pak přišel nápis Sláva KSČ a byla to výkladní skříň socialismu. To pro babičku bylo naprosto nepředstavitelné,“ podotkla Marie Kordovská.

Machoninovi věřili, že se komunistický režim uvolní a přijde svoboda. Jenže se srpnem 1968 spadla klec, jak říkali. „Nepodepsali souhlas se vstupem sovětských vojsk. U architektury pak mohli zůstat jen díky svým známým a pár hodným lidem na vysokých místech. I tak ale dělali už jen drobnosti,“ připomněla vnučka.

Se svým bratrem a dvěma dalšími spolupracovníky, Pavlem Smětákem a grafikem Matějem Polákem, založili před dvěma lety iniciativu Respekt Madam. Hlavním motivem tehdy byla záchrana karlovarského hotelu Thermal. Iniciativa upozorňuje na kvalitu práce manželů Machoninových. „Babička už je dost rezignovaná, když se omílá, jak by se domy měly přestavět nebo i zbourat. A jen pomalu se ten názor otáčí,“ přiznává Marie Kordovská.

Na opravu špalíček domů komunisté neměli, do náměstí posadili Prior

Téma: Česká komora architektů

9.10.2017 jihlava.iDNES.cz Strana 0 Jihlava / Jihlava - zprávy

MF DNES, Jaroslav Paclík

Větší ztrátu ve své minulosti Jihlava utrpět nemohla. Komunisté postupně v 70. letech zbourali špalíček domů Krecl uprostřed hlavního náměstí. Na jeho místě vyrostl betonový Prior. Od sametové revoluce vedení města řeší, co s ním. Zdá se, že by na náměstí nemusel vydržet navždy.

Ve druhé polovině 14. století už v tom místě stojí domy. Díky výkazům daní jsou známi řemeslníci, kteří zde vyvíjeli činnost v první půli 15. století - například krejčí Rataj, holič Petrus či švec Meixner.

Zhruba o dalších sto let později se objevuje název Gröczlein či Gröczl. Krecl.

Špalíček domů, jaký by nyní Jihlavě mohla závidět téměř celá střední Evropa, stával na náměstí až do totality. Komunisté se do oprav domů nejméně za zhruba 40 milionů korun nepustili, naopak je postupně v 70. letech srovnali se zemí.

Místo Kreclu stojí od roku 1983 na náměstí obchodní dům Prior, před několika dny přejmenovaný na Obchodní dům Jihlava.

Bývalý archivář, současný badatel a autor série knih s názvem „I domy umírají vstoje“ Ladislav Vilímek považuje za velkou ztrátu pro Jihlavu, že domy s čísly 68 až 76 již nestojí. Zbyly jen fotografie a vzpomínky. Vedle Kreclu býval parčík, kde si děti hrávaly na pískovišti

Tři nárožní domy byly založené ve středověku. Zbývající část Kreclu pak tvořily novostavby z přelomu 19. a 20. století, zbudované v místech někdejších středověkých objektů.

„Je to obrovská smůla, že z těch baráků ani ta kamenná ostěníčka nezůstala. Že nejsou aspoň ty v depozitářích,“ říká Vilímek. Sutiny se vozily na Pančavu do zmlu po dolování.

„Velice využívaný byl parčík vedle Kreclu. Hrával jsem si tam jako dítě. Bývalo tam pískoviště, kde jsem jednou stavěl super hrad. Děsně mě to bavilo,“ vzpomíná archivář.

Pamatuje si rovněž, že se vedle Kreclu nacházela taková záhadná nízká kašna. „Měla dřevěný poklop. Kdosi říkal, že to je velká zásobárna vody pro případ, že by v Jihlavě hořelo. Pak se ztratila a nikdo to dál nekomentoval.“ V minulosti Krecl žil. Dnes je náměstí načančané, ale mrtvé

V Kreclu fungovaly svého času třeba pekárna, banka, záložna, tiskárna či obchod s textilem. Po druhé světové válce zde byla kupříkladu mototechna, foto-kino nebo sídlo Veřejné bezpečnosti.

„Po válce byly ty domy všechny takové ošuntělé,“ uznává Vilímek. Jedním dechem však dodává: „Ale zase na druhou stranu, bylo to krásné. Ty baráky totiž žily! Dneska je máte s prominutím načančané, avšak za okny nejsou lidé. Nejsou tam záclony, květiny... A když něco, tak jsou v oknech písmena, reklama.“

„Nikdy se nesmírím s necitlivou likvidací Kreclu,“ přiznává i předseda Spolku pro starou Jihlavu Vilém Wodák.

V 50. letech chodil s tátou do Kreclu za jedním jeho známým.

„Byt měl okna směrem ke Třem Knížatům. Z mého dětského pohledu byl velký, výstavní, plný historických artefaktů. Připadal jsem si tam jako na zámku,“ popsal Wodák.

Potom se dověděl, že třeba obrazy, trofeje a zbraně v bytě zůstaly po bývalých německých obyvatelích a otcův známý je získal. Protesty památkářů či ministerstva kultury byly marné

Wodák připomíná, že původně měly být některé domy v Kreclu zachovány, pak je ale komunisté nechali všechny strhnout. Protesty brněnských památkářů či ministerstva kultury byly marné.

„Když ty domy odstřelovali, byly to nepříjemné pocity. Jako by vám odcházel kus historie města,“ přirovnal jihlavský patriot Wodák.

Vzpomínek na Krecl by pamětníci vysypali z rukávu spoustu. Některé z nich ještě stojí za vypíchnutí.

Například v domě číslo 73 sídlila v 50. letech Veřejná bezpečnost. „A jednou tam byla velká senzace. Někdo jim dal dynamit pod škodovku a vyhodil ji do vzduchu. Dnes by to byl teroristický čin, tenkrát to byla sabotáž a rozjelo se velikánské vyšetřování. Lidé kolem chodili opatrně, aby nebyli nápadní. Aby si je někdo nedal do souvislosti s výbuchem,“ popsal Ladislav Vilímek.

Vilém Wodák má zase ve svém archivu jeden pozoruhodný záběr z novin - před Kreclm je na fotografii tank s popiskou, že jde o sovětský stroj. „Zřejmě si tehdy v novinách nevšimli, že to je tank americké provenience typu Sherman. Ruští vojáci používali spojeneckou techniku,“ podotkl Wodák. Pošta, Baťův dům ani divadlo nevyšly. Až režim prosadil Prior

Krecl měl ovšem namále už za rakouskouherské monarchie. Tehdy byl podle publicisty Martina Herzána, autora knihy „Utajené dějiny Jihlavy 20. století“, plán postavit místo špalíčku domů poštovní úřad.

Po první světové válce se koketovalo se stavbou Baťova domu s prodejnou obuvi, po druhé světové válce zase s divadlem. Nic z toho nevyšlo, až pak za komunismu Prior.

Od roku 1983 dodnes stojí ve středu jihlavského náměstí právě tento obchodní dům. Na rekonstrukci tehdejšího Kreclu režim peníze neměl, ale na Prior ano...

I proto se porevoluční vedení města Jihlavy dlouhodobě zabývá otázkou, co s budovou, která nepasuje do památkové rezervace. Co s obudnou budovou, nastíní architektonická soutěž

„V současné době připravujeme architektonickou soutěž - návrh revitalizace náměstí i změn budovy obchodního domu,“ uvedla Tereza Kafková z odboru rozvoje města. Soutěž bude podle ní otevřená pro jakékoli nápady, tedy i menší úpravy či případnou demolici Prioru.

„Nejlepší návrh vybere porota. Dále to bude podklad pro jednání s majitelem obchodního domu, firmou Le Cygne Sportif Groupe,“ doplnila Kafková.

Bývalý archivář Vilímek by ohledně náměstí žádnou architektonickou soutěž nedělal.

„V některých polských městech byla židovská ghetta. Vše totálně zničené. Poláci se na rozdíl od nás vůbec nebojí postavit repliky. A tady v Jihlavě bych se toho u Kreclu nebál,“ pravil.

Rozhodnout o tom, zda repliku stavět, či nikoli, by se mohlo podle něj v referendu. „Šla by udělat také sbírka,“ dodal archivář.

https://jihlava.idnes.cz/zanikla-mista-spalicek-krecl-jihlava-prior-namesti-vysocina-pr0-/jihlava-zpravy.aspx?c=A171005_355991_jihlava-zpravy_mv

Jak „dobrá“ byla architektura své doby vždy prověří až čas

Téma: Česká komora architektů
5.10.2017 lidovky.cz Strana 0 Zprávy / Názory
 TEREZIE JENISOVÁ, starostka Třeboně, KDU-ČSL

Třeboň je město s cennými historickými budovami. Právě ve městech tohoto typu, se architektura skloňuje velmi často, jen v jiných souvislostech. Pokud má kdokoli - obce, soukromí majitelé, církve - své majetky pod dohledem památkářů, ví, jaké je hledání kompromisu. Když se to podaří, dá architektura památkového objektu prostor potřebám současného života.

Zkušenost máme celkem čerstvou v případě rekonstrukce cenného Domu Štěpánka Netolického. Jeho obnova dokázala přivést návštěvníky nejen do nové rybníkářské expozice, za sezónními výstavami, na workshopy, přednášky, besedy a podobně, ale měla vliv na celkové oživení centra. Mimo něj se totiž před osmi lety na předměstí přestěhoval městský úřad a s ním i další instituce a obchody. Úřad tehdy vznikl rekonstrukcí bývalých tereziánských kasáren. Pro personál i klienty byly vybudovány dostupné a příjemné prostory. Jenže život ve středu města to ovlivnilo významně.

I to jsou dopady architektonických počinů. Mohou dát vyniknout určitému místu, nebo jej zatratit. Po investici do jednoho z nejstarších domů v Třeboni jsme se rozhodli prodanou budovu radnice znovu získat do majetku města. Celé roky chátrala a na její stav upozorňovali místní i turisté. Kolemjdoucí nerozlišuje, komu dům patří. Vidí malebné náměstí a v jeho části prázdný, oprýskaný dům. Dnes je to kulturní památka a s tím se muselo v projektu počítat. Zvenku dům zůstane vzhledově stejný, vnitřní dispozice bude upravena pro potřeby základní umělecké školy, která se sem přestěhuje zhruba za rok.

Zvykli jsme si spolupracovat s architekty, kteří mají zkušenost a cit. V případě velkého projektu, jakým je revitalizace vstupních a příjezdových prostor Lázní Aurora, kdy se řeší jak exteriér, tak interiér, jsme se rozhodli pro architektonickou soutěž. Je to záruka odborného pohledu. Soutěž přinesla inspirující návrhy i odhodlaná řešení. Rekonstrukcí ubytovací kapacity prošel lázeňský dům Aurora před pěti lety. Celý areál byl zprovozněn v roce 1975 a nejen na svou dobu byl velmi moderní a progresivní. Ačkoli hlavní ubytovací část může na někoho působit jako panelák, má dnes úroveň čtyřhvězdičkového hotelu. Glanc mu dal prosklený evakuační výtah, který klientům slouží především jako vyhlídkový, ukazující nádherné panorama lázeňského parku, rybníka Svět, krajiny Třeboňska až k Novohradským horám.

Dobrá řešení bývají ta chytrá. V architektuře to platí dvojnásob. Musí se to líbit a musí to fungovat. V současné době se připravuje projekt pro další lázeňský dům v Třeboni - Bertiny lázně. Tento areál takřka přiléhá k historickému centru města. A připomínky památkářů jsou značné. Týkají se i pohledových úhlů z několika směrů. Kompromis je v tomto případě o sladění funkčnosti budovy a estetických požadavků. Ty se s časem také mění. Vidíme to na některých případech, kdy to, co se po sametové revoluci pokládalo za nepovedenou vizitku socialistické architektury, tu a tam získává na hodnotě. Zatím vyjma socialistických „obchoďáků“, které z historické zástavby některých měst asi jen tak nezmizí. Jak „dobrá“ byla architektura své doby vždy prověří až čas.

TEREZIE JENISOVÁ, starostka města Třeboně, KDU-ČSL

https://www.lidovky.cz/architektura-starostove-trebon-da4-/nazory.aspx?c=A170928_192632_in_nazory_jhe

Další krok k nové radnici Prahy 7

Téma: Česká komora architektů

5.10.2017 Náš region Praha Strana 2 Zpravodajství

Krátce

Schválením nejvýhodnější nabídky na rekonstrukci zakoupené budovy U průhonu 38 začíná poslední etapa projektu radnice praha 7. po dokončení se bude jednat o historicky první úspěšnou realizaci vítězného návrhu veřejné budovy v praze, který vzešel z mezinárodní architektonické soutěže. Do výběrového řízení na rekonstrukci, kterého se mohly zúčastnit stavební firmy z celé eU, byly podány čtyři nabídky. praha 7 za rekonstrukci zaplatí 213 milionů korun bez DpH, stavba potrvá 14 měsíců a návratnost celkové investice je zhruba 16 let. Budovu k rekonstrukci koupila praha 7 ve veřejné soutěži v roce 2015 za 91 milionů korun.

Město hledá tvář káznice

Téma: Česká komora architektů

12.10.2017 Mladá fronta DNES Strana 17 Brno a jižní Morava
(ČTK)

Brno

Za stovky milionů korun má vzniknout z bývalé věznice v ulici Cejl kreativní centrum. Brno teď hledá jeho budoucí podobu v architektonické soutěži. Návrhy mohou zájemci posílat od pondělí až do konce roku. Věznice, která je kulturní památkou, už několik let chátrá.

Město chce získat na rekonstrukci dotace z Evropské unie. Vítězný návrh chce vybrat začátkem příštího roku.

<http://archiv.newton.cz/mf/2017/10/12/b2ff19f61710468bbec15eee9408cd50.asp>

Nemocnice mění tvář

Téma: Česká komora architektů

6.10.2017 Mladá fronta DNES Strana 19 Kraj Plzeňský
Jitka Šrámková

Za miliardy má v Plzni vyrůst chirurgický pavilon i Obláček nad hematologickým pavilonem

PLZEŇ Fakultní nemocnice Plzeň, která je s téměř 4500 pracovníky a s více než 1700 lůžky největším zdravotnickým zařízením na západě Čech, chystá obrovské investice. Cílem je nabídnout pacientům ještě kvalitnější a komfortnější péči.

To, co se v areálu na Lochotíně chystá, lze nazvat stavebním boomem. Odstartuje totiž nejen výstavba psychiatrické kliniky a chirurgického pavilonu, ale po více než pěti letech se rozhybal i projekt nového komplexu pro hematologii od architektky Evy Jiříčné nazývaný Obláček nad Plzní. V něm bude sídlit i největší český registr dárců kostní dřeně. Dohromady se tedy počítá s investicemi za zhruba dvě a půl miliardy korun. Svaz pacientů, který hájí práva nemocných, chválí, že se investuje do největších státních nemocnic. „S touto politikou ministerstva zdravotnictví souhlasíme. Stát totiž musí garantovat dostupnou péči a pokud to činí tímto způsobem, Svaz pacientů České republiky s tím souhlasí,“ uvedl jeho prezident Luboš Olejář.

Podle ředitele FN Václava Šimánka je nejbližší přestavba urgentního příjmu nemocnice na Lochotíně. „Začínáme v polovině října u vchodu C, kde je úrazová ambulance. Vznikne tam velký urgentní příjem, abychom zlepšili odbavování pacientů,“ popsal Šimánek investici za 90 milionů korun.

V uplynulých dnech podle něj schválilo ministerstvo financí i ministerstvo pro místní rozvoj výstavbu psychiatrické kliniky za 340 milionů korun. „Musíme vysoutěžít zhotovitele, počítáme s tím, že cena bude díky

soutěži nižší," popsal Šimánek. Na přelomu roku by se podle něj mohlo začít stavět. „Záleží na počasí," dodal ředitel.

Chirurgický pavilon patří mezi strategické investice Česka

Poradou ministra zdravotnictví podle něj prošel i plán výstavby chirurgického pavilonu, který patří do desítky strategických investic v českém zdravotnictví. „Z těchto vládních projektů je pavilon první investicí, která prošla. Teď záměr poputuje na ministerstvo financí," poznamenal Šimánek k investici za zhruba dvě miliardy korun. Podle primáře hematologického oddělení Pavla Jindry finišuje i příprava Obláčku nad Plzní. Jedná se o dvoupatrovou nástavbu nad osmým patrem největšího pavilonu nemocnice. Zvláštností - a zároveň zádrhelem - plánu, kvůli kterému se záměr léta odsouval, je to, že výstavba na státní budově bude hrazena ze soukromých peněz dárců. Shromáždil je Český národní registr dárců kostní dřeně. „Vybrali se peníze od lidí dobré vůle a bylo zodpovědné něco jim za ně postavit," uvedl Jindra.

Podle něj projekt pozdržel protikorupční boj, kvůli kterému se v Česku mnoho lidí bojí rozhodovat. „My bychom mohli pavilon postavit na zelené louce, ale v komplexu nemocnice je to s ohledem na komfort pacientů lepší," popsal Jindra s tím, že nikdo nechce nic ukrást, ale jen využít státní střechy ke stavbě komplexu, který zlepší podmínky pro léčení všech nemocných, kteří to potřebují.

„Všechny administrativní náležitosti ze strany fakultní nemocnice jsou hotové, teď se věc řeší na ministerstvech financí a zdravotnictví. Pak by měla projekt schvalovat vláda. Naší snahou je, aby se vše stihlo do voleb. Vypadá to nadějně, už se řeší jen technické detaily," uvedl Jindra. Financování stavby za více než 150 milionů korun je podle něj připravené včetně stavebního povolení. „Budeme muset trochu upravit projekt, měnit se budou hlavně zdravotnické technologie, které rychle zastarávají, dispozice stavby ne," popsal Jindra. Ten by byl rád, kdyby stavba odstartovala v příštím roce.

Rekonstrukce vřidelní kolonády

Téma: Česká komora architektů
2.10.2017 18:30 TV Barrandov Zpráva

Miroslav VAŇURA, moderátor

Karlovarská vřidelní kolonáda z níž se kvůli havarijnímu stavu muselo odstěhovat i tryskající vřídlo, má konečně šanci na rekonstrukci.

Alexandra MYNÁŘOVÁ, moderátorka

Složitá zařízení se budou muset z podzemí přestěhovat a po opravách zase vrátit zpět. Nový kabát by měly dostat i venkovní prostory.

Zuzana DUZBABOVÁ, redaktorka

Od doby, kdy tady Dalibor Vrána okrádal lázeňské hosty se ledacos změnilo a změna také čeká vřidelní kolonádu.

Čestmír BRUŠTÍK, náměstek primátora, Karlovy Vary

Tady vlastně vidíte, v jakém stavu je celkový pohled spodní části vřidelní kolonády, kde vlastně docházelo k tomu zajištění těma trámama, aby dál mohla fungovat.

Zuzana DUZBABOVÁ, redaktorka

Trámy jsou dřevěné, strop popraskaný a stěny jakbysmet. Proto po dvou letech dohadování konečně dojde k rekonstrukci. Něco málo už začalo a to když se vývěř pramenu přestěhoval ven.

Milan TRNKA, Správa přírodních léčivých zdrojů

Jsou to zařízení na rozvod minerální vody zde po objektu, odnímání kysličníku uhličitého, vlastně i rozvody pitných stojánek budou muset být předělány, takže těch návazných zařízení je opravdu hodně.

Zuzana DUZBABOVÁ, redaktorka

Práce s každým zařízením je nesmírně složitá, žádné nelze odstavit, pouze přeměrovat. Všechno se tedy musí přemístit ven, prostory opravit a pak vrátit zase zpět. Oprava čeká také prostory kolonády.

Čestmír BRUŠTÍK, náměstek primátora, Karlovy Vary

Výhled máme takovej, že by se to mělo uskutečnit na začátku příštího roku, chtěli bysme to stihnout do začátku lázeňské sezony, která začíná v květnu.

Zuzana DUZBABOVÁ, redaktorka

Zároveň s tím se tu objevila i iniciativa, která by rekonstrukci využila rovnou k znovupostavení historické republiky z roku 1876.

Václav BENEDIKT, architekt, iniciativa Nahradme vřídelní kolonádu

Tady ta budova ta původní, ta litinová, tak ta byla jakoby tím prvopočátkem vzniku toho historického jádra a teď jako jediná, která vytvářela ten obraz města, tady není.

Čestmír BRUŠTÍK, náměstek primátora, Karlovy Vary

V současné době je stav takovej, že by se vřídelní kolonáda měla zachovat v tomto stavu, opravit se. Další životnost vřídelní kolonády je patnáct let a pak řešit situaci, co dál s vřídelní kolonádou.

Zuzana DUZBABOVÁ, redaktorka

To znamená vypsát architektonickou soutěž a uspořádat referendum. To by se mělo konat příští rok, zároveň s prezidentskými volbami. Pro Televizi Barrandov -. Zuzana Duzbabová, Karlovy Vary.

Park roku 2017: vítězem jsou Jiráskovy sady v Litoměřicích

Téma: Česká komora architektů
9.10.2017 tyden.cz Strana 0 Ostatní
ČTK

Jiráskovy sady v Litoměřicích získaly titul Park roku 2017. Porotu zaujala nejen obnova areálu, ale i program, v parku se pořádají výstavy a různá setkání.

Jiráskovy sady v Litoměřicích získaly titul Park roku 2017. Porotu zaujala nejen obnova areálu, ale i program, v parku se pořádají výstavy a různá setkání. Sady v soutěži porazily dalších dvanáct parků z celé republiky, řekla mluvčí nadace Proměny Petra Hrubošová.

Úprava největšího litoměřického parku stála 50 milionů korun, polovinu nákladů radnice získala z grantu nadace Proměny. "Své místo pro odpočinek i volný čas v parku našly všechny věkové kategorie. Několikrát do roka se zde pořádají společenské události, park je i místem výstav," uvedl tajemník litoměřického městského úřadu Milan Čigáš.

Projekt proměny parku založeného v polovině 19. století vzešel z architektonické soutěže a své připomínky mohli předkládat občané. Parkem o rozloze 5,3 hektaru vedou dvě páteřní linie z červeného asfaltu, na které navazují menší dlážděné cesty.

O titul Park roku 2017 se ucházelo třináct parků. Je to nejvíce v historii odborné soutěže, kterou pořádá profesní sdružení Svaz zakládání a údržby zeleně od roku 2003. Odborná porota navštívila všechny přihlášené parky v září.

Proměna Jiráskových sadů se už objevila například v ročence Česká architektura 2015-2016, dostala se také do užší nominace soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu 2016 nebo na mezinárodní výstavu reprezentující krajinářskou architekturu visegrádských zemí.

https://www.tyden.cz/rubriky/relax/ostatni/park-roku-2017-vitezem-jsou-jiraskovy-sady-v-litomericich_449548.html

---

Spor o sportovní halu jde k soudu. Budějovice chtějí zpět 750 tisíc

Téma: Česká komora architektů

10.10.2017 budejovice.iDNES.cz Strana 0 Budějovice / Budějovice - zprávy

MF DNES, Lukáš Marek

Je to už pět let, kdy architekti připravovali návrhy na Centrum halových sportů v Českých Budějovicích, které mělo nahradit současnou sportovní halu. Po krachu soutěže a celého záměru se však dodnes nepodařilo záležitost uzavřít.

Radnice se nyní pokusí vysoudit zpět peníze, které po architektonické soutěži vyplatila dvěma studiím jako druhou a třetí cenu. Dohromady 750 tisíc korun.

„Město tehdy asi nepostupovalo úplně v souladu se zadávacími podmínkami a nezrušilo řízení v okamžiku, kdy všichni soutěžící nesplnili jedno z kritérií,“ zmínil primátor Jiří Svoboda .

Tím kritériem byla cena. Architekti měli projekt navrhnout tak, aby se vešel do částky 277 milionů. Jenže ani jeden z finálních návrhů to nesplňoval a byl nákladnější.

Ve chvíli, kdy pak antimonopolní úřad soutěž zrušil, město už vyplatilo druhou a třetí cenu. Za třetí místo čtvrt milionu a za druhé půl milionu. **Zajímá vás dění v krajích?**

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

„Žádali jsme, aby toto bezdůvodné obohacení vrátili. Snaha o mimosoudní vyrovnání trvala rok, nakonec jsme dospěli do stadia, kdy to soud projedná,“ uvedl Svoboda. Radní už schválili výběr právní kanceláře, která město ve věci zastoupí.

Bude zajímavé sledovat výsledný rozsudek. Pokud by dal soud za pravdu architektům, není vyloučeno, že se přihlásí ještě původní vítěz a bude požadovat dodatečné vyplacení první ceny. To by znamenalo dalších 750 tisíc korun.

https://budejovice.idnes.cz/sportovni-hala-ceske-budejovice-soud-dss-/budejovice-zpravy.aspx?c=A171010_356995_budejovice-zpravy_epkub

---

Historická lávka přes nádraží to má spočítané. Nahradí ji nová betonová

Téma: Česká komora architektů

10.10.2017 Děčínský deník Strana 2 Děčínsko

ALEXANDR VANŽURA

Proti zboření staré lávky vystupuje laická i odborná veřejnost.

Děčín – Místo ocelové příhradové konstrukce betonová lávka. Tak bude vypadat nejspíš už příští rok přechod přes východní nádraží v Děčíně. Magistrát počítá se zahájením stavby letos v prosinci.

Kdy přesně rekonstrukce lávky začne, bude jasné na konci října. Stavební firmy totiž mohou ještě více než týden dávat své nabídky do výběrového řízení, které magistrát vyhlásil.

„Předpokládaná cena rekonstrukce lávky je 30,5 milionu korun bez daně,“ řekla mluvčí magistrátu Markéta Lakomá. Oprava by měla trvat od zahájení 300 dnů. Hotovo by tak mohlo být v říjnu příštího roku. Rekonstrukce přinese ale i komplikace na dráze, například výluky na kolejích pod lávkou. Ty bude muset hlásit stavební firma nejméně čtyři měsíce předem. Vyměnit historickou ocelovou konstrukci za novou betonovou musí město kvůli špatnému stavu lávky. O její záchranu se snažili také děčínští historici, ale marně.

BEZ SOUTĚŽE

Řada odborníků považuje takovou masivní investici za zbytečnou. Podle některých by bylo možné současnou charakteristickou lávku zachránit. Na podobu nové lávky navíc město neuspořádalo architektonickou soutěž. „Podle mě je to ideální zakázka pro konstrukčně architektonickou soutěž. Být městem, tak ani o jiném způsobu neuvažuji,“ řekl Karel Hájek z katedry architektury stavební fakulty architektury ČVUT. Návrh lávky tak zadal alespoň svým studentům v rámci seminární práce.

Lávka je spojnicí mezi Novým Městem, kde je i sídliště, a východním nádražím. To byl hlavní důvod, proč město o jejím zrušení neuvažovalo. „Obzvláště v letních měsících touto trasou chodí značné množství lidí do práce a do školy,“ poznamenala před časem děčínská primátorka Marie Blažková.

Zahájí výstavu návrhů na kultivaci okolí sídla Libereckého kraje

Téma: Česká komora architektů

11.10.2017 nasejablonecko.cz Strana 0 Výstavy

Archiv KÚ Libereckého kraje

Slavnostní zahájení výstavy soutěžních návrhů předložených v architektonicko-krajinářské soutěži na Parkovací dům, lávku a kultivaci hlavního sídla Libereckého kraje se koná v úterý 17. října od 12.30 ve vestibulu Krajského úřadu Libereckého kraje.

Úvodní slovo pronese hejtman Martin Půta. Vystaveno bude všech 10 soutěžních návrhů, které budou moci jednotliví předkladatelé okomentovat.

<http://www.nasejablonecko.cz/jablonecko-aktualne/zahaji-vystavu-navrhu-na-kultivaci-okoli-sidla-libereckeho-kraje/?aktualitaId=50453>

Nevšední proměna kaple v Olomouci zvítězila v architektonické soutěži

Téma: Česká komora architektů

11.10.2017 olomoucky.denik.cz Strana 0 Moje Olomoucko

Daniela Tauberová

FOTOGALERIE / Ocenění na nejzajímavější počín na poli architektury v Olomouckém kraji získala kaple sv. Františka z Assisi v Olomouci. Nevšední proměna klášterního prostoru se stala vítězem Ceny Rudolfa Eitelbergera.

"Přehlídka mapuje to nejlepší z architektury, urbanismu a památkové péče v Olomouckém kraji za uplynulé dva roky. Komise letos vybírala z necelých čtyřiceti vytipovaných objektů. Na místě si prohlédla zhruba patnáct realizací, z nichž doporučila nominovat sedm do finále. Byly mezi nimi například tribuna v Olomouci - Řepčíně, rodinný dům v Lošově nebo expozice na zámku v Úsově.

Odvaha k zásadní přestavbě

Nejvyšší ocenění získala úprava kaple na olomouckém na Biskupském náměstí, kde se ujal interiérové úpravy mladý tým. „Každé zdařilé architektonické dílo je výsledkem výjimečné spolupráce investora a architekta. Výběr architekta, tentokrát mladého týmu, důvěra v něj, podpora a bezesporu i odvaha jít do zásadní proměny je

obdivuhodná u investora – Kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Františka v Olomouci v čele se sestrou představenou,“ hodnotila architektka Jitka Ressoová. Odborníky zaujalo střídité materiálové řešení a změna dispozice liturgického prostoru s centrálním kovovým lustrem. „Tento významný prvek interiéru spolu s dalšími vstupy výtvarníka Petera Demka jsou velmi zdařilou prací s ornamentem, které obohacují interiér a propojují soudobý architektonický vstup s výzdobou stěn a kleneb novorománské kaple,“ vysvětlovala architektka.

Akci organizuje spolek Za krásnou Olomouc.

„Letos nás provázela hned dvě jubilea. To malé upozorňuje na již pátý ročník soutěže, to velké, dvoustleté, na datum narození Rudolfa Eitelbergera. Narodil se v Olomouci v roce 1817,“ připomněla slavného rodáka předsedkyně spolku Za krásnou Olomouc, Michaela Johnová-Čapková.

Historik výtvarného umění Eitelberger byl aktivním komentátorem architektonického dění, redaktorem Wiener Zeitung a lze jej také považovat za otce památkové péče a muzejnictví v Rakousku-Uhersku.

http://olomoucky.denik.cz/zpravy_region/nevsedni-promena-kaple-v-olomouci-zvitezila-v-architektonicke-soutezi-20171011.html

---

Plán oprav není dogmatický

Téma: Česká komora architektů

12.10.2017 Lidové noviny Strana 16 Servis / Seriál

ADRIENA BINKOVÁ

Plán opravit během příštích pěti let stovky nádražních budov v předložené podobě je zcela reálný, i když samozřejmě existuje mnoho rizik, říká náměstek generálního ředitele SŽDC pro správu majetku Tomáš Drmola.

* LN Nemáte obavy, že ambiciózní vize nebudou z nějakých důvodů naplněny?

Předkládaný plán na rekonstrukci nádražních budov má samozřejmě i svá rizika, která mohou průběh stavebních činností výrazně ovlivnit. Jedním z hlavních rizik je ekonomická efektivnost některých projektů, obtížné může být hledání využití některých prostor v některých lokalitách. Určité průtahy lze očekávat při vypořádávání požadavků měst a obcí, jiných státních institucí či orgánů památkové péče. Rizikem jsou také kapacitní možnosti projektantů. A v neposlední řadě bych zmínil i novou legislativu a s ní související požadavky například na parkovací místa. Při změně využití budovy legislativa nařizuje, je-li to prostorově možné, zajistit určitý počet parkovacích stání.

* LN Mohl byste přiblížit, jaká je závaznost střednědobého plánu?

Předkládaný plán je naší vizí na příštích pět let. Plán se opírá o reálné podklady a respektuje požadavky jednotlivých regionů. Musím zdůraznit, že plán rozhodně není dogmatický, zahájení některých staveb je možné i dříve a předkládané vize jsou zcela reálné.

* LN Na základě jakých kritérií vybíráte nájemce nádražních prostor?

Jednotliví potenciální nájemci musí projít samozřejmě veřejnou soutěží. Snažíme se soutěže provádět v tzv. balíčcích, aby nebyly soutěženy pouze lukrativní pronájmy, ale aby každá lukrativní nabídka měla k sobě „do sady“ pronájem dalších prostor, které chceme oživit v některé pro pronajímatele méně lukrativní stanici nebo zastávce.

* LN Zohledňujete při rekonstrukcích architektonický ráz budovy vzhledem k danému regionu?

Toto téma je velmi důležité a jsme si plně vědomi toho, že je nelze podceňovat. Z hlediska dlouhodobého vývoje železniční dopravy je třeba k zažitým zvyklostem přijmout i trend modernizace a respektování současných potřeb cestujících při cestování po železnici. Výpravní budovy jsou ve většině stanic vstupem, který veřejnost s železniční dopravou propojuje. Při rekonstrukcích i u novostaveb samozřejmě spolupracujeme s obcemi i kraji. Zohledňujeme místní poměry a důležitost stavby nádraží v rámci regionu. Tam, kde nádraží tvoří „městotvorný“ prvek, přistupujeme v rámci přípravy projektu k předstupni – architektonické soutěži.

Komplikace. Obnovu jatek v centru Ostravy provázejí nejasnosti

Téma: Česká komora architektů
9.10.2017 ct24.cz Strana 0 Regiony
ogrym

Obnova historických jatek v centru Ostravy se podle zjištění České televize komplikuje. Ateliér architekta Petra Hájka, který zvítězil v mezinárodní architektonické soutěži, totiž odmítl podepsat smlouvu s městem.

Některé podmínky mají být pro něj neakceptovatelné. Město přitom s Hájkem už dál nejednalo a ze soutěže ho mělo vyloučit. „Návrh smlouvy je podle architekta Petra Hájka nevyvážený a formulovaný ve prospěch města,“ sdělila redaktorka České televize Markéta Radová. Dohoda má podle Hájka obsahovat například nepřiměřené smluvní pokuty.

Návrh tohoto uznávaného ateliéru Ostrava vybrala v mezinárodní architektonické soutěži letos na počátku května. Mezi porotci zvítězil už v prvním kole - a druhé se nakonec nekonalo.

„Ostrava do následného jednacího řízení bez uveřejnění pozvala tři nejúspěšnější ateliéry a vyzvala je k podání nabídek, přičemž jedinými kritérii byla cena a čas. Už se nepřihlíželo k architektonické kvalitě. I tady Hájkův ateliér vyhrál,“ dodala Markéta Radová.

Podle informací ČT se město nyní snaží jednat s ateliérem, který v architektonické soutěži obsadil třetí příčku.

Historicky a architektonicky cenný komplex budov městských jatek z režných cihel leží mezi železniční tratí, Janáčkovou, Pobialovou a Stodolní ulicí. Vybudován byl v roce 1881 podle návrhu stavitele Františka Jurečky. V následujících letech byl objekt několikrát přestavovaný a dostavovaný. Třípatrová chladírenská věž přibyla na začátku 20. století. Ve třicátých letech minulého století to byl jeden z nejvýznamnějších podniků v okrese. Komplex jatečních budov z režného zdiva začal pomalu chátrat po roce 1965, kdy se provoz přesunul na okraj města do moderního masokombinátu v Ostravě-Martinově. Dnes z něho zůstalo jen torzo.

V 90. letech byla část objektu stržena. Jeho majitel – nadnárodní společnost Bauhaus – prováděl jen nejnútnejší údržbu a kolem objektu, který koupil od města v roce 1994, postavil plot. V roce 2013 Bauhaus svůj nedaleký hobby market uzavřel a nabídl jatka i s prodejnou k odkupu. Město projevilo zájem, vzhledem k ceně 100 milionů ale k dohodě nakonec nedošlo.

V roce 2016 město Ostrava rozhodlo, že za přibližně 80 milionů korun odkoupí objekt bývalého hobbymarketu Bauhaus i s přilehlým areálem někdejších městských jatek, který je památkově chráněn. Nyní je tato významná kulturní stavba zařazena na seznam ohrožených památek MonumNet – Nejohroženější nemovité památky. Jatka jsou pro Ostravu významná jak z hlediska historického, tak i pro možnost oživení centra města v blízkosti Stodolní ulice.

Vítěz architektonické soutěže na rekonstrukci objektu bývalých jatek, pražské studio Petr Hájek Architekti, požadovalo za zpracování projektu 6,9 milionu korun. Jeho dodání slibovalo do necelých tří měsíců od podpisu smlouvy.

„Někdy na podzim bychom měli mít k dispozici kompletní projektovou dokumentaci a měla by být vyřízena potřebná povolení, což nám umožní v tom optimálním případě do konce roku 2017 vypsát už výběrové řízení na zhotovitele stavby,“ řekl v červenci Tomáš Macura (ANO). Město tehdy chtělo, aby se na přestavbě objektu, který se má stát sídlem městské galerie PLATO Ostrava, začalo pracovat už v příštím roce.

Objekt městských jatek vznikl v roce 1881. V roce 1994 ale městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz pozemky o rozloze dvou hektarů i s objektem jatek odprodal společnosti Bauhaus za víc než 38 milionů korun.

Společnost v těsné blízkosti jatek postavila svůj hobbymarket. Jatka však chátrala a nikdy nebyla opravena, prodejna později rovněž přestala fungovat. Město se dlouhodobě snažilo získat památkově chráněná jatka zpět, převzalo je loni v září. Zaplatilo za ně i bývalou prodejnu Bauhausu 80 milionů korun.

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/2267689-komplikace-obnovu-jatek-v-centru-ostavy-provazeji-nejasnosti>

Renovaci historických jatek mohou zajistit Poláci. Ostrava s nimi zahájí jednání

Téma: Česká komora architektů
11.10.2017 ct24.cz Strana 0 Regiony
ogrym

Ostrava bude o smlouvě na projekt proměny historické budovy někdejších jatek nedaleko centra města jednat s polským studiem KWK Promes Katowice, které v architektonické soutěži skončilo na třetím místě. S vítězem soutěže, kterým se stalo pražské studio Petr Hájek Architekti, se město nedohodlo na podobě smlouvy a studio z procesu vyřadilo.

Ve středu to potvrdil primátor Tomáš Macura (ANO). Architekt Hájek uvedl, že ho mrzí, jak celá záležitost dopadla.

O tom, že se proces obnovy historických jatek v centru Ostravy komplikuje, přinesla informace Česká televize již v pondělí. Ateliér architekta Petra Hájka, který zvítězil v mezinárodní architektonické soutěži, totiž odmítl podepsat smlouvu s městem.

Architektonickou soutěž vyhrálo pražské studio na jaře. Následně město vyhlásilo takzvané jednací řízení bez uveřejnění na zpracování projektu, v němž základními hodnotícími kritérii byly cena a délka zpracování. Do tohoto řízení se přihlásilo pouze vítězné pražské studio, které nabídlo cenu 6,9 milionu korun, a třetí polské studio s cenou 15 milionů korun, které nabídlo nejen vyšší cenu, ale i delší čas na zpracování.

„Pan architekt Hájek vyhrál veřejnou zakázku na zpracování projektové dokumentace, jejíž součástí, tedy toho zadávacího řízení, bylo kompletní znění návrhu smlouvy. Pan architekt Hájek vyhrál tu zakázku s tím, že dal nejlepší nabídku, jak z hlediska ceny, tak termínu plnění a vůči smlouvě jako takové neuplatnil při podání nabídky žádné, naprosto žádné připomínky,“ podotkl Macura.

Podle něj město funguje v režimu zákona o veřejných zakázkách, a nemohlo tudíž postupovat jinak než zakázku Hájkovi přidělit, aniž by smlouvu na základě jeho dodatečných připomínek jakkoliv upravovalo. Architekt smlouvu v současné podobě podepsat nechtěl. „I kdybychom chtěli, tak nemůžeme v tuto chvíli ten proces vrátit o žádný krok zpátky a musíme a chceme také vyzvat dalšího v pořadí, který předložil nabídku v rámci toho vypsání výběrového řízení,“ řekl primátor. Macura odmítá, že by město neslo vinu na tom, že se dohoda s vítězem architektonické soutěže nepodařila.

Hájek očekával další jednání

Podle středečního vyjádření Hájka se liší postoj právních zástupců obou zúčastněných stran. Hájek a jeho právníci se na rozdíl od města domnívají, že město se mohlo takzvaně vrátit o krok zpět. Po podání nabídek totiž už jednací řízení uzavřelo, kdyby se ale opět otevřelo, bylo by možné dělat ve smlouvě úpravy.

Hájek dodal, že výhrady ke smlouvě nepodal včas proto, že se domníval, že město bude se studiem o smlouvě jednat. „Čekal jsem jednání, oni zase čekali to, že se k tomu vyjádřím,“ řekl Hájek. Uvedl, že smlouvu četl, a protože byla poměrně složitá, chtěl ji nechat posoudit právníkům. Předpokládal, že o všem se bude dále jednat.

Historicky a architektonicky cenný komplex budov městských jatek z režných cihel leží mezi železniční tratí, Janáčkovou, Pobialovou a Stodolní ulicí. Vybudován byl v roce 1881 podle návrhu stavitele Františka Jurečky. V následujících letech byl objekt několikrát přestavovaný a dostavovaný. Třípatrová chladírenská věž přibyla na začátku 20. století. Ve třicátých letech minulého století to byl jeden z nejvýznamnějších podniků v okrese. Komplex jatečních budov z režného zdiva začal pomalu chátrat po roce 1965, kdy se provoz přesunul na okraj města do moderního masokombinátu v Ostravě-Martinově. Dnes z něho zůstalo jen torzo.

V 90. letech byla část objektu stržena. Jeho majitel – nadnárodní společnost Bauhaus – prováděl jen nejnutnější údržbu a kolem objektu, který koupil od města v roce 1994, postavil plot. V roce 2013 Bauhaus svůj nedaleký hobby market uzavřel a nabídl jatka i s prodejnu k odkupu. Město projevilo zájem, vzhledem k ceně 100 milionů ale k dohodě nakonec nedošlo.

V roce 2016 město Ostrava rozhodlo, že za přibližně 80 milionů korun odkoupí objekt bývalého hobbymarketu Bauhaus i s přilehlým areálem někdejších městských jatek, který je památkově chráněn. Nyní je tato významná kulturní stavba zařazena na seznam ohrožených památek MonumNet – Nejohroženější nemovité památky. Jatka jsou pro Ostravu významná jak z hlediska historického, tak i pro možnost oživení centra města v blízkosti Stodolní ulice.

Ve smlouvě podle něj byly procedurální vady a navíc návrh smlouvy považuje za nevyvážený z hlediska stanovených práv a povinností, kdy byla jednoznačně formulována ve prospěch zadavatele. Hájek uvedl, že v současné chvíli ale nevidí důvod k tomu, aby se věc řešila soudní cestou.

Městská jatka vznikla v roce 1881. V roce 1994 ale městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz pozemky o rozloze dvou hektarů i s objektem jatek odprodal společnosti Bauhaus za víc než 38 milionů korun. Společnost v těsné blízkosti jatek postavila svůj hobbymarket. Jatka však chátrala a nikdy nebyla opravena, prodejna později rovněž přestala fungovat. Město se dlouhodobě snažilo získat památkově chráněná jatka zpět, převzalo je loni v září. Zaplatilo za ně i za bývalou prodejnu Bauhausu 80 milionů korun.

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/2270545-renovaci-historickych-jatek-mohou-zajistit-polaci-ostava-s-nimi-zahaji-jednani>

Jatka asi opraví dle polského návrhu

Téma: Česká komora architektů

12.10.2017 Právo Strana 10 Severní Morava a Slezsko

Denisa Doležalová

Záchrana památkově chráněných bývalých jatek v centru Ostravy se opět komplikuje.

Vedení města se totiž nepodařilo podepsat smlouvu na přípravu projektové dokumentace s vítězem mezinárodní architektonické soutěže na proměnu jatek v městskou galerii Plato, pražským studiem Petr Hájek Architekti. Nyní se proto město obrátilo na polského architekta Roberta Konieczneho z Katovic, který v architektonické soutěži skončil na třetím místě. Slovenští architekti z Prešova, kteří získali v soutěži stříbro, se totiž následně nepřihlásili do výběrového řízení na zmíněnou projektovou dokumentaci.

Architekt Petr Hájek tvrdí, že smlouvu nepodepsal proto, že obsahovala vady a byla podle něj velmi nevyvážená. Podepsání smlouvy mu nedoporučili jeho právníci. Podle primátora Tomáše Macury (ANO) však město v ničem nepochybil a jednalo dle zákona.

„Vážíme si pana architekta Hájka i jeho práce. Musím ale zásadně odmítnout to, že důvodem toho, že jsme se nedohodli na podpisu smlouvy, je nějaká neústupnost města, nebo špatný postoj či chyby města. Architekt Hájek vyhrál veřejnou zakázku na zpracování projektové dokumentace a součástí tohoto zadávacího řízení bylo i kompletní znění návrhu té smlouvy. A on vůči smlouvě neuplatnil při podání své nabídky naprosto žádné námítky, na rozdíl třeba od polského architekta Konieczneho,“ vysvětloval primátor.

Na to architekt Hájek Právu řekl, že námítky při podávání nabídky nepodal, jelikož se domníval, že se bude jednat dál, jak u takovýchto výběrových řízení bývá zvykem.

„Jenže město po podání nabídek a vybrání vítěze (tedy nás) to jednací řízení uzavřelo. V tom byl ten problém, že se to jednací řízení ukončilo,“ vysvětloval Právu architekt Hájek.

„Proto jsme městu navrhovali, aby se vrátilo o krok zpět, tedy do bodu po podání nabídek, kdy by město mohlo vyjednávat s námi i polskými kolegy a pak si z nás vybrat,“ navrhoval vítěz soutěže.

Podle něj mělo město dvě možnosti. „Vyloučit nás z výběrového řízení, což se i stalo, nebo se prostě vrátit o ten krok zpět. Jde jen o prohlášení, že se to vrací o krok zpátky. Zrušilo by se to uzavření jednání, nebyl by prostě výsledek veřejné zakázky. Jednalo by se s námi oběma nad připomínkami, jak tu smlouvu upravit,“ upřesnil Hájek.

Podle primátora ale tento krok zpátky není možné udělat, protože by město porušilo zákon o veřejných zakázkách. Hájkovi právníci však tvrdí, že právě tento zákon na takovéto mimořádné případy myslí.

„My jsme už oslovili polského architekta Roberta Konieczneho, aby do konce října připravil své podklady a budeme s ním jednat. Pokud se smlouva nepodaří podepsat ani s ním, tak bychom prostě museli znovu vypsat celé to výběrové řízení na projektovou dokumentaci,“ upozornil Macura s tím, že stále platí, že město jatka chce proměnit na městskou galerii Plato.

PRAHA SI ZASLOUŽÍ UNIKÁTNÍ STAVBU

Téma: Česká komora architektů

5.10.2017 Forbes Česko Strana 70 Nejbohatší češi - Dušan Kunovský
PAVEL KALOUŠ

Postavil přes 13 tisíc bytů, vybudoval největší developerskou firmu v zemi a teď si Dušan Kunovský vytkl další cíl - postavit v Praze něco unikátního. Začít chce s Evou Jiříčnou.

Tuhle větu slyšet nechcete. Určitě ne pár dní před domluveným rozhovorem.

„Dušan spadl z kola, je potlučený a asi se nebude moct fotit,“ hlásí do telefonu ustaraně mluvčí Dušana Kunovského.

Pokud se totiž potluče muž, pro kterého ideální dovolená znamená výpravu na severní pól, zní to už docela vážně. Když si ale o týden později Kunovský sedá ke stolu ve své oblíbené restauraci Aureole ve 27. patře mrakodrapu na pražské Pankráci, svět se zdá být zase v pořádku.

Jedinou památkou na nedávnou lapálii je už téměř nezatelný šrám na čele. „Byl to jenom banální pád na větev v terénu,“ mávne rukou a bez váhání objednáva lahev šampaňského Henriot.

Největší český developer a jediný majitel developerské společnosti Central Group už ostatně přežil horší věci. Omrzliny cestou k severní točně, pouště a adrenalin za volantem závodního speciálu na Rallye Dakar, řídký vzduch v Himálaji, ale i finanční krizi v roce 2008, kdy ceny bytů popadaly o pětinu, nebo odsouzení někdejšího výkonného ředitele jeho firmy za obří daňové úniky.

„Bylo to bezesporu nejkompikovanější a nejvíc nervózní období, jaké jsem za 23 let existence Central Group zažil,“ říká dnes Kunovský o kauze, ve které sice jeho firma u soudu vystupovala v roli poškozeného, ale kvůli které zároveň jeho podřízený skončil na sedm let za mřížemi za to, že pomocí fiktivních faktur připravil stát na daních o 163 milionů korun.

Kunovský se z problémů oklepal a o sedm let později už má opět důvod k úsměvu: loni prožil rekordní rok, během kterého prodal 1250 bytů za 5,5 miliardy a zdvojnásobil čistý zisk Central Group na 1,2 miliardy. Letos se i díky tomu pustil do velkých nákupů a za 2,5 miliardy si pořídil další pozemky v Praze na Žižkově, v Hloubětíně a Krči, se kterými teď má velké plány.

Zatímco spolumajitel Penty Marek Dospiva chce do Prahy přivést stavby od Zahy Hadid, Kunovský si zase vysnil, že dá prostor Evě Jiříčné, se kterou pracuje na proměně parcely na Žižkově. „Chci tady spolu s ní zkusit vytvořit něco unikátního, protože Praha si to zaslouží. Něco podobného tady naposledy vyrostlo v podobě Tančícího domu, ale to už je přes 20 let,“ říká Kunovský.

Ještě před tím má ale v kalendáři pár úkolů, které musí v nejbližších měsících stihnout. Na podzim ho čeká trek v Nepálu, pak cesta na východ Afriky do Rwandy a Malawi, přelom roku by měl strávit na Antarktidě a na začátku toho příštího se chce vydat na trek do základního tábora osmitisícovky K2 v Pákistánu.

* Tak mě napadá, máte sepsanou závěť?

Byl bych nezodpovědný, kdybych ji neměl, takže ano - mám ji. Všechno je vyřešené, takže kdyby se mi něco stalo, firma by jela dál. Když se na to podíváte pohledem běžného turisty, jsou to možná trochu dobrodružnější cesty, ale všechno to jsou běžně dostupné destinace. Jde jen o to, že čím víc se držíte na luxusní úrovni, tím méně toho zažijete. Nejlepší zážitky mám s báglem na zádech.

* Který byl ten největší?

Asi severní pol. Zkusit si jako Cimrman jít chvíli na jih a chvíli na sever, to bylo fajn, ale jinak tam byla fakt zima. V průměru minus 40, takže když se vám zpotí čepice, okamžitě vám zmrzne na kost, konečky prstů jsem měl neustále v kontaktu s ledem, takže hrozily omrzliny, spacák se dá lámat, jak je zmrzlý. Mám rád severské oblasti, Grónsko miluju, ale na pól už nejdu nikdy.

* Tak moc bolestivý zážitek to byl?

Měl jsem omrzliny na rukou i tvářích, takže mi to stačilo. Bylo dobré to poznat, ale už nikdy víc. Tam jsem si asi fakt sáhl na dno. Ale že bych si myslel, že to nepřežiju, to zase ne.

* Nikdy vám na vašich cestách nešlo o život?

Asi ne. Já se nehnu do nějakých válečných zón, když jdu do hor, není to žádné extrémní horolezectví. Maximálně nějaký těžší trekking. Jen jednou jsem zažil takovou nepříjemnou situaci, někdy před deseti lety, když jsme projížděli Nepálem. Potřebovali jsme přejet přes jeden most, který na noc obsadili maoisté. Trochu nám tehdy poničili auto a my se museli vyplatit.

* Kolik vás to stálo?

Všechno, co jsme u sebe měli. Což rozhodně nebyly jen desítky dolarů. Asi to bylo zbytečné riziko, neměli jsme tam takhle v noci jezdit, jenže my se vraceli z hor, byli jsme vyhladovělí, a tak jsme pospíchali do Káthmándú. Byla to naše blbost, tak jsme holt zaplatili takové mýto.

* S kým na svoje výpravy jezdíte?

Jezdíme s partou z hor, se kterou jsem se poznal kdysi v Himálaji. Šli jsme tehdy Snow Man Trek v Bhútánu, to je trek dlouhý skoro 250 kilometrů, který se jde asi 25 dní. Tam jsme se dali dohromady, vytvořila se tam pevná parta a na složitější akce jezdíme ve stejném složení dodnes. Ale jinak jezdím i se svojí partnerkou, musím říct, že se docela nebojím do toho jít.

* Co vás na tom láká?

Když Central Group oslavila 20. narozeniny, což bylo před třemi lety, rozhodl jsem se, že se vždy půl roku budu věnovat cestování a půl roku pak intenzivně firmě. Nechtěl jsem ztratit nadhled a zbláznit se z toho. Nejsem ale sběratel zemí, nehoním se za jejich co největším počtem. Svět se strašně rychle mění, tak se snažím jezdit tam, kde je ten vývoj nejvíce vidět.

* Takže se snažíte být takový svědek historie.

Ano. Třeba v Austrálii nebo na Novém Zélandu se vám toho asi moc nezmění. Ale třeba v Hondurasu a Guatemale, kde jsem letos taky byl, tam se to hýbe dopředu tak rychle, že za pět let to bude úplně jiná země. Moje dovolené většinou nejsou odpočinek, spíš si pak odpočinu v práci. Ale strašně mě to baví a nabíjí mě to. Lidé mají různá hobby. Pro mě je to prostě cesta, poznávání lidí a míst.

* Jak to funguje v praxi?

Většinou jsem pryč tak tři týdny, pak jsem dva tři týdny v Praze a zase odjedu. Snažím se vracet nejpozději po měsíci, protože hlavně na jaře a na podzim zařazujeme do prodeje nové byty a u toho chci být. A taky chci být u všech akvizic. Letos jsme do nich investovali už 2,5 miliardy, to je náš rekord. Koupili jsme od PPF telekomunikační věž Cetinu na Žižkově, Teslu Hloubětín ve Vysočanech a od PSN velké kancelářské budovy na Žižkově. A přibudou asi ještě další.

* Když jdete 25 dní trek v Bhútánu, myslíte na práci?

Ze začátku ano, když se blížíte do cíle, tak už zase ano, ale uprostřed, když jste mimo dosah telefonu a civilizace, tak tam na to fakt nemyslíte.

* A to je pro vás právě chvíle štěstí, nebo jste naopak nervózní, že nemáte firmu pod kontrolou?

Já už ani nemám ambice, abych měl pod kontrolou úplně všechno. Otáčím kormidlem, řeším strategii, budoucí koncepci a nemluvím do každodenního řízení firmy, protože v tom je můj management bezesporu lepší než já. Hrabat se jim do jejich agendy, to bych z nich dělal blbce a sám bych se v tom utavil. A docela to funguje, protože když jsem tady, těším se, že zase někam vyrazím, a zase když jsem na cestách, už si dělám poznámky, co bych v Česku rád uvedl do života. DLOUHÁ RENESANČNÍ hala s vysokými stropy, mohutnými obrazy na stěnách a nekonečnými řadami stolů vám bude nejspíš připadat povědomá, i když jste tady nikdy nebyli. To proto, že vypadá přesně jako slavná kouzelnická jídelna v Bradavicích z filmů o Harrym Potterovi. Dušan Kunovský ale zná studentskou kolej na univerzitě v Cambridge dokonale i bez filmů o kouzelnickém učni. Tehdy pětadvacetiletý čerstvý absolvent práv na Karlově univerzitě se tady na začátku 90. let ocitnul díky stipendiu prince Charlese jako jeden z prvních Čechů. „Je to prostředí, které budí respekt, protože na cokoli tam sáhnete, je stovky let staré. Od té doby mám taky rád Brity. Nejsou tak žoviální a veselí, nevaří tak dobře jako Italové nebo Francouzi, ale ta jejich solidnost se mi líbí,“ vzpomíná Kunovský na studium, které mu otevřelo dveře do světa. Jako právník z východní Evropy s titulem Master z Cambridge měl těsně po revoluci našlápnuto k velké kariéře. „Dostal jsem pár nabídek z advokátních kanceláří, chtěli mě nejdřív zaškolit v Londýně, pak by mě poslali do poboček kolem světa a nakonec vrátili do Prahy,“ vypráví.

* Proč jste na to nekývl a místo advokacie skončil u developmentu?

Protože mám rád Prahu a chtěl jsem žít tady. Nedovedu si představit, že bych se nemohl jít projít třeba na Hrad, je to pro mě taková srdcovka. Chvilí jsem pracoval v advokátní kanceláři, ale spíš jsem tíhl k něčemu reálnému. Mamka byla stavačka, takže jsem k tomu oboru měl blízko.

* Jak jste tehdy začínal?

Bylo to v roce 1994 a úplně na začátku jsem zastupoval stavební firmy a staral se jim o výběrová řízení. Stavebnictví byl tehdy hodně neuspořádaný trh, takže jsme prostě propojovali klienty a stavební firmy. Dneska je to díky internetu všechno jednoduché, ale tehdy se reference ověřovaly strašně těžko. A pak se na nás jeden z klientů obrátil s tím, jestli bychom mu nepomohli s pozemky.

* A vy jste začali kupovat pozemky kolem Prahy a přeměňovat je na parcely.

Ano. Domluvili jsme se s majiteli pozemků, rozparcelovali jsme je, zajistili jsme zavedení inženýrských sítí a zařídili všechny schvalovací procesy. Parcely si pak klienti kupovali od původního majitele a nám platili jen za zajištění technické infrastruktury. Teď už se to takhle nedělá, ale tehdy to bylo běžné. A nám to umožnilo řešit relativně velké pozemky s malými penězi. Ti stejní klienti se pak na nás začali obracet, jestli bychom jim nepomohli i se samotnou stavbou domů, a od toho už byl jen krůček ke skutečné developerské firmě.

* Kde jste na to vzal první peníze?

Začínali jsme bez úvěrů, což ani jinak nešlo, protože by nám tehdy banka asi ani nepůjčila. Takže rodiče prodali svůj dům a tím se vytvořilo prvních asi 2,5 milionu, které nám pomohly.

* Nevyčítali vám rodiče, že jste se vzdal slibné kariéry právníka?

Vyčítat asi není to správné slovo, protože za mnou zůstává něco hmatatelného a snad se nemusím stydět. Ale byla to určitě zajímavá změna směru, protože jsem byl připravený na právnickou dráhu. Teď už je Čechů, kteří vystudovali Cambridge, víc, ale tehdy nás moc nebylo. Ale neměnil bych.

* Kdy se to proměnilo ve skutečně velký development?

Přes rodinné domy v okolí Prahy jsme se přesunuli k bytovým domům na širším okraji Prahy a poměrně rychle to nabralo spád. Z firmy, která měla původně deset lidí, se velmi rychle stala firma s 50 zaměstnanci. A všechno se pak zlomilo v roce 2003, když se nám povedlo koupit velké pozemky na Zahradním Městě, kde jsme vytvořili projekt na 1100 bytů. Díky tomu jsme se během dvou let stali jedním z největších stavitelů rezidenčního bydlení v Praze.

* Vraťme se ještě do 90. let. Jak se tehdy v Praze stavělo? Bylo to hodně divoké?

Naopak. Když se přinesl kvalitní projekt a dobře se to odůvodnilo městské části, dostalo to předvídatelný směr. Územní rozhodnutí tehdy mělo pět nebo deset stran, dneska jich má 50. Tehdy to mělo

drajv a ve společnosti panovala i určitá obecná shoda, že město se musí rozvíjet, že je potřeba stavět. Ale postupně se to začalo vychylovat, nálada ve společnosti se měnila, trh se měnil, v Praze se skoro přestalo stavět a z developera se stalo skoro až sprosté slovo.

* Čím si to vysvětlujete?

Vychýlilo se to v minulých volbách. V těch předminulých bylo sprosté slovo korupčník, to se ale vyčerpalo, takže v těch minulých to byl developer. Ano, v Praze se postavily nějaké stavby, které byly předimenzované, pak se to rozmázlo, svezl se na tom celý development a do zastupitelstev se dostali lidé, kteří se profilovali jako bojovníci proti developerům. Průměrná doba vyřízení všech potřebných dokumentů ke stavbě se nám protáhla už na deset let a podepsalo se to negativně bohužel i na veřejných stavbách a koneckonců i na impotenci Česka dostavět si dálniční síť.

* Nemůže za to spíš éra pražského primátora Pavla Béma a lobbisty Romana Janouška?

No, otázka je, jestli to není až zbytečně moc démonizované.

* Podle vás je tohle období démonizované?

My jsme nikdy od města nic nedostali, nikdy jsme nic neprivatizovali, nikdy jsme nekupovali žádné městské pozemky. Do styku s primátorem Bémem jsem přišel jenom na několika společenských akcích, my nakonec od města ani nic nepotřebovali. Odpracovali jsme si to na úrovni městských částí. Netlačili jsme žádné stavby, které by potřebovaly povolení primátora.

* A na úrovni městských částí propojení politiků, lobbistů a developerů nefungovalo?

Někde to fungovalo zcela standardně, ale byly i městské části, kde byly specifické vztahy.

* Kde konkrétně?

Těch částí bylo víc. Byly to zkrátka věci, kde asi figurovali nějakí lobbisté. Tenhle problém byl jednu dobu hrozně démonizovaný, říkalo se, že panuje jakási doba temna, ale tak to nebylo.

* Také se říkalo, že kdo něco potřeboval, musel za radním přijít s obálkou.

Vím, že se to říkalo. My jsme naše pozemky vždy kupovali od fyzických osob a smlouvy jsme měli vázané na územní rozhodnutí. Všechno jsme si to museli oběhat, a když se ukázalo, že se to prostě nedá odpracovat nebo tam jsou nějaké nestandardní věci, smlouvu jsme prostě zrušili.

* Co to znamená? Chtěl od vás někdo úplatek?

Aby ode mě někdo požadoval úplatek, s tím jsem se neseťkal. Ale ano, kolegové se s tím setkali. Já měl maximálně náznaky, že je tady nějaký problém, který by se možná dal nějak vyřešit. Zažili jsme to i od ekologických organizací, které se proti nám odvolaly, zablokovaly nám projekt na dva roky a pak nám bylo řečeno, že by se to nějak dalo udělat. Ale takovému tlaku se nesmí ustupovat. Řada organizací byla určitě zřízena účelově, aby vytvářely problémy, které by se pak následně daly řešit. Je jasné, že se v tomhle byznysu točí velké peníze a menší developeři jsou na některých projektech životně závislí, takže když vás má takový spolek v hrsti, je to hodně nepříjemné.

* Děje se to dodnes?

V poslední době jsme se s tím neseťkali, možná jen nepatrně. Ale dřív to bylo relativně časté. Bylo to takové parazitování na systému, přitom ti špatní byli v očích veřejnosti developeři.

* Dá se s tím něco dělat?

Štvalo mě to, ale co s tím můžete dělat? Říkám si, že tak jako se vyčerpalo slovo korupčník, vyčerpalo se po posledních volbách i slovo developer. Dřív byli stavitelé uznávané osobnosti, protože bez rozvoje města to zkrátka nejde. Navíc má development obrovský multiplikační efekt na celou ekonomiku, takže když stagnuje výstavba, je to špatně pro celou společnost.

* Vám se přesto povedlo vybudovat největší developerskou firmu v zemi. Jak zní váš recept?

Bylo to samozřejmě jednak dost práce, ale také asi i trochu můj konzervatismus. “e jsme se v době boomu po hlavě neřítily do investic, které začnou být v době, kdy trh ochladne, problematické. A že jsem se striktně držel zásady, že za pozemky platím celou cenu až po vydání územního rozhodnutí. Udělali jsme taky hodně pitomostí, ale nikdy nás to nestálo moc peněz. Vždycky jsem byl spíš opatrný OE raději vydělat méně, ale jistě než vsadit na jednu dvě karty a modlit se, aby to vyšlo.

* V roce 2008 jste za miliardu prodal deset procent firmy švýcarskému investorovi. Proč?

Byla to obrovská příležitost. Trh byl na vrcholu, bylo to těsně před krizí a naše pozice byla neotřesitelná. Tehdy sem ale vstupovalo hodně zahraničních fondů a my jsme věděli, že když nebudeme mít napojení na zahraniční financování, může se stát, že oslabíme. Byla to důležitá injekce, která nám pomohla v investicích. Švýcaři mohli svůj podíl navýšit na 49 procent, což neudělali, a já to v roce 2012 za peníze, které odpovídaly situaci na trhu po krizi, stáhl zpátky.

* Tehdy to ale spíš vypadalo tak, že chcete mít švýcarského investora v zádech, abyste se v případě potíží mohl bránit u arbitráže. Báli jste se něčeho?

Ale ne, nebál jsem se ničeho. Bylo to jednoduché. V době, kdy trh kulminoval, jsme museli nakupovat dál, naskytla se nám příležitost a my nechtěli hrát druhé housle. Kapitál, který jsme od toho sdružení švýcarských investorů dostali, se nám hodil. Ještě na začátku krize jsme doplatili všechny úvěry, a když se trh oklepal, byli jsme zase schopní nakupovat dál.

* Kromě finanční krize jste tehdy řešil i krizi uvnitř firmy, když byl váš ředitel Aleš Novotný odsouzen za to, že stát připravil na daních o 163 milionů korun.

Je to už dlouhá doba a firma je už někde jinde. Tehdy v tom roce 2010 to bylo takové hektické období, poškodilo nás to mediálně a i uvnitř firmy to vyvolalo velkou nervozitu. Bezesporu to bylo nejkomplicovanější a nejvíc nervózní období za 23 let existence firmy, co jsme zažili.

* Novotný byl odsouzen za to, že pomocí fiktivních faktur od dodavatelských firem uměle snižoval daňový základ Central Group. Jak se na to zpětně díváte?

Tehdy byla největší expanze a firmou procházely desítky tisíc plateb. Aleš Novotný, který byl v Central Group skoro od začátku, si zkrátka nabral tolik věcí, že to nezvládl, asi se v tom trochu utavil a udělal chybu. Některé kontrolní mechanismy navíc nefungovaly, jak měly.

* Počkejte, podle soudu to ale Novotný dělal úmyslně. Je přece těžké si představit, že by o tom ve firmě nikdo nevěděl.

Takový byl nakonec výsledek celé kauzy. My to vidíme tak, že tady Aleš Novotný byl dlouho a zkrátka to nezvládl. Státu žádná škoda nevznikla, proto i Central Group u soudu figurovala jako poškozený. Naopak, poškození jsme byli my, protože jsme platili za stavební práce na základě neoprávněně vystavených faktur. Dodatečně jsme pak zadali audit a všechny faktury, které byly sporné, jsme dodatečně dodanili, což nás tehdy stálo 90 milionů. Firma se z toho poučila, nastavili jsme kontrolní mechanismy a změnili jsme kompletně strukturu firmy, aby se to už nemohlo opakovat. Do té doby jsme totiž asi rostli moc živelně.

* Mimochodem, dodnes vlastně nečerpáte žádné úvěry od bank. Proč?

Úrokové sazby se lehce zvýšily, ale je pravda, že peníze jsou doteď pořád levné. Možná skoro není pragmatické si nebrat úvěr, ale my to zkrátka nepotřebujeme. Asi je to dané i mou osobností, jsem rád svým pánem. I těch 2,5 miliardy, které jsme letos investovali, bylo z vlastních zdrojů. Všechny vydělané peníze jsme vždy investovali do dalšího rozvoje firmy. A cash pořád máme, takže možná ještě něco letos uděláme.

* Dá se dnes v Praze ještě koupit zajímavý pozemek?

Je to stále těžší a těžší. Každý, kdo nějaký má, si totiž myslí, že sedí na zlaté žíle. Ale neuvědomuje si, jaké náklady jsou s tím spojené, kolik stojí všechna ta povolení, dekontaminace... Jsou třeba pozemky, které i

kdybychom dostali zadarmo, bylo by to pořád drahé, protože jsou strašně znečištěné. Pomáhá nám, že máme na trhu dobrý kredit, všechno jsme vždy zaplatili, ale ani tak zdaleka nekoupíme všechno. Občas se na trhu objeví nesmyslné nabídky, na které někdo skočí. Proto je potřeba se na to vždycky dívat spíš realisticky, aby to v případě stagnace nebyl průšvih. JE SYCHRAVÉ PODZIMNÍ ráno, poprchává a všude kolem jsou jen nevzhledné haly plné skladů, ze kterých každou chvíli vyjede dodávka - zboží odsud rozváží třeba e-shop Tomáše Čupra Rohlík.cz. Každopádně nic, co by nasvědčovalo tomu, že je na tomhle pozemku ukrytý velký poklad. Ve svém tmavém Porsche 911 tady proto zatím Dušan Kunovský působí trochu nepatřičně, jenže pragmatický developer si z toho rozhodně těžkou hlavu nedělá. Už tři roky v ní totiž nosí ambiciózní vizi, ve které by ani sportáček za pět milionů neměl působit nepatřičně. „Tady na okraji budou spíš menší domy a směrem ke středu se to bude postupně zvedat k nějaké dominantní stavbě. A tamhle by pak měla vyrůst stanice vlakové rychlodráhy, která vás do centra zaveze za pár minut. Jo, podobných pozemků už v Praze moc nenajdete,“ rozhlíží se Kunovský. Jsme v areálu West Point v pražské Liboci, vzdušnou čarou osm kilometrů od Václavského náměstí. Skladový areál o rozloze 140 tisíc metrů čtverečních koupil Kunovský v roce 2014 od rakouského developera Immofinanz za částku, která se odhadovala někde mezi půl a jednou miliardou korun. Zatím tady dál naplno fungují sklady, ale ty v budoucnu zmizí a místo nich tady vyroste nová čtvrť s nákupními ulicemi, náměstím a hlavně zhruba dvěma tisíci nových bytů. Přesně takové brownfieldy teď nejlépe vystihují celý Kunovského byznys - prázdné pozemky v širším centru Prahy jsou rozebrané, takže musí hledat podobné areály, zbourat je a vtisknout jim novou tvář.

* Za jak dlouho tady začnete stavět?

Zatím jsme ve fázi posuzování, dotahují se všechny kapacity a řeší se, jak přesně to bude architektonicky ztvárněné. Výstavba a samotný prodej, to je už jen taková třešinka na dortu. Od doby, kdy kupujeme pozemek, po kolaudaci uplyne vždycky minimálně deset let, takže když všechno půjde strašně dobře, mohlo by se začít stavět tak kolem roku 2022. Záleží, kolik etap bude projekt mít, ale odhaduju, že ta poslední by mohla být zkolaudovaná třeba někdy kolem roku 2032.

* Takže od chvíle, kdy jste pozemky koupili, po dokončení celého projektu uplyne skoro 20 let?

No jo, je to dlouhodobý byznys. Běh na dlouhou trať. Jsou lokality, které koupíme a pak několik let leží ladem, protože se čeká, než se vyřídí všechna povolení ke stavbě. To jsou třeba Kavčí hory nebo Nákladové nádraží Žižkov, tam není nic jiného než nějaké parkoviště. Ve West Pointu jsou aspoň skladové budovy, takže to generuje nějaké příjmy z nájmu. A líp se čeká, když z toho padají nějaké miliony, než když tam jen chodíte sekat trávu. Ale zaplat' pánbůh nejsme závislí jen na jedné lokalitě, teď jich třeba máme rozpracovaných paralelně 14, to je 600 bytů, které se postupně zařazují do prodeje. Nekupujeme ale každopádně pozemky, kterým bych sám nevěřil.

* Jak ale odhadnete, kolik na tom pozemku vyděláte za 20 let?

Všechno je to takové věštění z křišťálové koule. Modelujeme to samozřejmě tak, abychom na tom vydělali, ale hodně záleží, v jakém období se nám ty byty podaří zařadit do nabídky. Máme na to samozřejmě tabulky, ale ty stejně nakonec neplatí. Popravdě jsme se ještě nikdy přesně netrefili.

* Takže kupujete pozemek a máte jen mlhavou představu o tom, kolik na něm vyděláte?

Tak nějak. Vycházím z toho, že trh bude procházet cykly, ale v rozumných lokalitách by hodnota pozemku neměla spadnout. Protože my ty propočty můžeme vztáhnout leda k tomu, za kolik by se tam byty daly prodávat teď, s tím, že si k tomu promítneme, jak se ceny mohou vyvíjet.

* Jak ten vývoj odhadujete?

Ceny se začaly vymykat normálu, byty začínají být nedosažitelné pro střední třídu a to není dobré. Nestaví se tolik bytů, kolik by bylo potřeba, poptávka je vyšší než nabídka a to žene cenu nahoru. Věřím, že se současná zablokovaná situace rozmrazí, začne se zase stavět a nabídka s poptávkou se vyrovnají. Ale že by šly ceny razantně dolů, to se určitě nestane. Protože nepřiměřenou cenou pozemků, extrémně dlouhými schvalovacími procesy a vysokou cenou vlastní stavby se nákladové ceny hodně zvýšily.

* Ceny bytů v Praze jsou rekordně vysoké. Přeceňujete zpětně nově dostavěné byty?

Samozřejmě reagujeme na poptávku a na vyprodanost bytů. Vždy s určitou hranicí vyprodanosti v projektu se cena zvyšuje, ale to je přirozený vývoj, tohle jsme dělali vždycky. Samozřejmě ale pracujeme i s tržní poptávkou a taky záleží na lokalitě - některé lokality jsou na cenu senzitivnější, některé tolik ne, takže tam pak máme větší prostor s cenou pracovat.

* Když se trh přehřívá, musíte z toho mít radost, ne?

Ani moc ne. Mohlo by se krátkodobě tleskat, prodává se dráž, ale jak jsem říkal, jsme nastavení na dlouhodobý cyklus, takže já už teď přemýšlím spíš nad tím, co bude za pět let.

* A co bude za pět let?

Ekonomika funguje v cyklech, je to normální, ale to, co se událo v letech 2008 a 2009, byl skutečně extrém. Na začátku jsme reagovali nabízením různých bonusů a výhod, postupně jsme někde museli cenu korigovat, některé projekty, hlavně ty luxusní, jsme úplně zmrazili a naopak jsme akcentovali prodej levnějších bytů. Je jasné, že nějaký cyklus zase přijde, protože současný růst cen bytů v Praze je bezesporu nezdravý. Proto říkám, že je potřeba povolovací procesy ke stavbám zrychlit. Do roku 2030 má podle odhadů do Prahy přijít z regionů 160 tisíc lidí, takže se prostě stavět musí.

* Co navrhujete?

Po minulých volbách se do vedení některých městských částí dostali lidé, kteří jsou proti jakékoliv výstavbě. Hlavně třeba v Praze 11. Takže bude klíčové, co přinesou další volby. Jsem mírný optimista, snad si lidé uvědomí, že nicnedělání a vymezování se proti všemu není program. Pokud má země i společnost fungovat, musí se rozvíjet, a ne jen žít z minulosti. Nečekám, že nám teď všichni začnou tleskat, ale doufám, že v nadcházejících volbách už developer nebude sprosté slovo. Za to, že se už někteří politici nebojí říct, že stavět se musí, že se nedá žít z minulosti, že se Praha musí rozvíjet a že stagnace je začátek úpadku, jsem rád. Ještě to ale chvíli bude trvat, než se to zase nastartuje.

* Dobře, ale co dál?

Z občanských spolků se staly velmi silné právní organizace, které rozpitvávají každé slovo a hledají sebemenší formální chybu, proti které by se odvolaly. Dřív byl jeden úřad specializovaný na velké stavby, jenže pak došlo k decentralizaci a o velkých stavbách teď v Praze rozhoduje 22 stavebních úřadů, ve kterých nesedí vždy dobře fundovaní úředníci. A když má územní rozhodnutí 50 stran, je logické, že se tam ta formální chyba snadno udělá. Takže bych zase zřídil jeden úřad, který by měl na starosti velké projekty, a omezil bych práva ekologických spolků z druhého konce republiky, které s tou lokalitou nemají nic společného. Aby se dalo samozřejmě odvolat, ale aby se to nezaseklo na nějaké formální chybě. Je prostě škoda, že tady v podstatě vůbec nevznikají žádné zajímavé stavby.

* Co s tím chcete dělat?

Rád bych v některých pražských částech vytvořil s předními architekty nejen funkční městské čtvrti, ale i unikátní stavby. O jedné takové se bavíme s Evou Jiříčnou. Říkám si, že by se v Praze mohlo zkusit vytvořit něco výjimečného, právě díky takovým unikátním věcem mě ta práce baví.

* S Evou Jiříčnou pracujete na projektu na Žižkově. O co jde konkrétně?

Já o tom zatím nechci mluvit, jsem pověřivý, takže jsme se dohodli, že nebudeme mluvit ani o konkrétním místě, dokud to nebude ucelené. Pražská památková rezervace je pro mě nedotknutelná, ale v širším centru by měly vznikat nějaké nové zóny, kterých bychom se přece nemuseli bát. Podívejte se na čtvrť La Defence v Paříži nebo projekt Hudson Yards v New Yorku, to je hodně zajímavá věc. Proč se bát výškových staveb na okraji města? Třeba V Tower na Pankráci je také krásný projekt, škoda že není ještě vyšší. A taky je škoda, že u toho nejsme my, tehdy nás současný investor přeplatil.

* Je představa, že do Prahy přivedete Evu Jiříčnou, něco, co vás teď žene dopředu? Jako si Marek Dospiva vysnil, že v centru Prahy postaví projekt od Zahy Hadid.

Marek se do toho pustil s velkou pompou, bylo to z hlediska PR geniální, evidentně to zafungovalo, ale my jsme asi víc zvyklí si své domácí úkoly víc odpracovat a jít s tím ven až ve chvíli, kdy to má blíž k realitě.

Tohle se nám vždycky osvědčilo. Nepotřebuju, aby tady po mně zůstaly nějaké sochy, ale byla by to krásná práce. Jen je potřeba, aby vzniklo nejen něco unikátního, ale aby tam zafungovala i ekonomika. Pokud by se to podařilo skloubit, bylo by to skvělé.

* Berete to jako splácení dluhů developerů Praze? Dlouhé roky se tady stavěly projekty, kde se na kvalitní architekturu nekoukalo, důležité bylo jen vydělat.

Celý trh se vyvíjel, kultivoval a možná je to nejlépe vidět i na naší firmě. Vždycky jsme stavěli pro lidi a snažili jsme se mít prst na pulzu klienta, tvořit si v hlavě bydlení, ve kterém bych chtěl sám bydlet, je fajn, ale já to nedělám pro sebe. Díky tomu jsme vnímali, jak se vyvíjí vkus středního segmentu. Prvotně se řešila dispozice, lokalita a cena, architektura byla až třetí na dortu. Ale naším vstupem do luxusnějšího segmentu vzniká prostor a i povinnost se s tím víc pomazlit. Máme 14 vlastních architektů, a i když si děláme návrh sami, chci, aby si udělali takovou interní architektonickou soutěž a vybíralo se minimálně z pěti různých návrhů. Vítěz pak kolem sebe sestaví tým a začne na tom pracovat. Chceme do toho taky zapojovat víc architektonických ateliérů, pracujeme s Pleskotem, Cíglíkem, Jiříčnou a zapojujeme i další.

* A jaké máte plány se samotnou firmou?

Musíme pořád stát pevně nohama na zemi, takže 60 procent nabídky bude pořád střední segment, dalších 30 procent nadstandardní bydlení a 10 procent luxusní bydlení. A nechceme být developer jen jedné pražské části, proto se teď po Žižkovu hodně angažujeme třeba ve Vysočanech. A naši lidé z oddělení akvizic dostali zadání, abychom se víc rozkročili, aby těch teček na mapě Prahy bylo víc.

* Dřív jste přemýšlel i o expanzi mimo Prahu - uvažoval jste o Rusku. To už padlo?

Dřív jsme o tom přemýšleli, bavili jsme se o tom s PPF, která tam měla nějaké pozemky, měli jsme docela zajímavý projekt, ale zároveň přišla v Rusku krize, k tomu se změnil politický vývoj, který je pro mě těžko uchopitelný, takže jsme do toho nakonec nešli. O zahraničí jsme dřív přemýšleli, dělali jsme si k tomu analýzy, ale pak mi došlo, že by to bylo hrozně moc práce, a buď bych se tomu musel věnovat sám, nebo bych tam musel poslat svoje nejlepší lidi. Já sám se ale z toho nechci zbláznit a ti nejlepší lidé zase mají moc práce v Praze.

* A expanze do českých regionů?

Kdepak. Regiony mají svoje lokální developery, kteří tamní trh znají lépe, takže to jsme taky zavrhlí. Development je hodně lokální byznys, musíte to místo dobře znát. Je to dlouhodobá věc, vypracovat se na trhu není jen o penězích, je to i o znalostech. Už jsme to jednou zkusili a nebyli jsme úspěšní. Neprodělali jsme na tom, ale bylo to pro nás tak drahé, že to nedávalo smysl. Chci se proto zaměřit ještě víc na Prahu, cíl vidím v co největší specializaci, abychom tady byli pořád volbou číslo jedna. Práce tady máme dost. Jenom v brownfieldech máme nakoupeno přes půl milionu metrů čtverečních, to je přes 20 tisíc potenciálních bytů. Takže nudit se určitě nebudeme.

***

MÁM RÁD SEVERSKÉ OBLASTI, ALE NA PÓL UŽ NEJDU NIKDY. MĚL JSEM OMRZLINY NA RUKOU I TVÁŘÍCH, TAKŽE MI TO STAČILO. BYLO DOBRÉ TO POZNAT, ALE UŽ NIKDY VÍC. TAM JSEM SI ASI SÁHL NA DNO, ALE ŽE BYCH SI MYSLEL, ŽE TO NEPŘEŽIJU, TO ZASE NE. DOSTAL JSEM NABÍDKY Z ADVOKÁTNÍCH KANCELÁŘÍ, V JEDNÉ JSEM I PRACOVAL, ALE SPÍŠ JSEM TÍHL K NĚČEMU REÁLNĚMU. MAMKA BYLA STAVAŘKA, TAKŽE JSEM K TOMU OBORU MĚL BLÍZKO. ABY ODE MĚ NĚKDO POŽADOVAL ÚPLATEK, S TÍM JSEM SE NESETKAL. ALE ANO, KOLEGOVÉ SE S TÍM SETKALI. ZA“ILI JSME TO I OD EKOLOGICKÝCH ORGANIZACÍ. VŠECHNO JE TO VĚŠTĚNÍ Z KRÍŠŤÁLOVÉ KOULE. KDYŽ KUPUJEME POZEMEK, MÁME NA TO SAMOZŘEJMĚ TABULKY, ALE TY NAKONEC STEJNĚ NEPLATÍ. POPRAVDĚ JSME SE JEŠTĚ NIKDY PŘESNĚ NETREFILI. RÁD BYCH V NĚKTERÝCH PRAŽSKÝCH ČÁSTECH VYTVOŘIL FUNKČNÍ MĚSTSKÉ ČTVRTI I UNIKÁTNÍ STAVBY. O JEDNÉ TAKOVÉ SE BAVÍME S EVOU JIŘIČNOU. PRÁVĚ DÍKY TOMU MĚ TA PRÁCE BAVÍ.

Foto popis|

Foto autor| FOTO: JIŘÍ TUREK A JANA JABŮRKOVÁ